

UNUTULMADILAR,
UNUTULMAYACAKLAR

DÜNYA GENÇLİĞİNİN TEMSİLCİLERİ TÜRKİYE'DE!

(YAZISI 8. SAYFADA)

GENÇLİĞİN YOLU
İŞÇİ SINIFININ YOLUDUR

gençlik dünyası

15 NİSAN 1980
SAYI: I
YIL: I
15 TL

İKTİDARIN GENÇLİK DÜŞMANI POLİTİKASINA KARŞI BİRLEŞ!

Demirel iktidarının üç aylık dönemi, emperyalizme, NATO'ya daha sıkı bağlanmanın, anti-demokratik baskıların ve faşist saldırıların daha da hızlanmasının, ekonomik yıkımın, açlık ve yoksulluğun büyük boyutlar almasının, dönemi oldu. Faşist saldırılar daha da yoğunlaştı. 3 ayda 1000'e yakın insanımız öldürüldü. 50 bini aşkın insanımız gözaltına alındı, tutuklandı. İşkenceler, emekçi semtlerini çevirip aramalar, yi-

ğinsal gozaltına almalar hızlandı. Tekelleri daha da palazlandırılan ekonomi-politikası yaşamı emekçi halkımıza zindan ediyor. İşsizliğin, pahalılığın, zamların dayanılmaz yükü gittikçe ağırlaşıyor. Hak arayan sınıf ve kitle sendikaları susturulmak isteniyor. Grevler üzerinde çok yönlü baskılar geliştiriliyor.

Gazeteler 50 milyon dolara Amerikan emperyalizminin U-2 casus uçaklarına uçuş izni ve-

ridiğinden söz ediyor. İkili kölelik antlaşmasını da yeniden imzaladılar, ulusal egemenliğimizi ve ulusal bağımsızlığımızı emperyalizmin, NATO'nun hegemonyacı planlarına sıkıca bağladılar. Barış ve silahsızlanma çabalarını baltalayan ölüm füzelelerinin Batı Avrupa'ya yerleştirilmesini onayladılar. Türkiye'nin bölgede bir savaş makinesi olarak donatılmasına bir avuç dolar için «olur» dediler.

Demirel iktidarının bu halk düşmanı polit'kası gençlik düşmanı politikayla birleşmiştir. Halkımıza baskı, yıkım ve açlıktan başka bir şey veremeyen Demirel iktidarı; gençliği de yıkımın, açlığın içine sürüklemiştir.

(DEVAMI 7. SAYFADA)

GREVCİ İŞÇİLERLE DAYANIŞMA BAYRAĞINI YÜKSELT!

15 bin Maden-İş üyesi işçi 53 işyerinde, Tekstil üyesi 13 bin işçi 30'dan fazla işyerinde grev alanlarına çıktı. DİSK'e, Türk-İş'e ve bağımsız sendikalara bağlı binlerce işçi patronlara karşı iş, ekmek, özgürlük kavgası için grev ilanlarına çıkmanın hazırlığını yapıyorlar. Türkiye işçi sınıfı yeni ve güç koşullarda çetin bir savaşın içerisine giriyor.

Bu savaş, işbirlikçi, tekeli burjuvazinin açlık paketine, zamlara, hayat pahalılığına karşıdır. Bu savaş, patronların, sömürücülerin, süregelen kapitalist sömürünün faturasını işçilere emekçilere ödetmek istemesine karşı verilen bir savaştır. Fakat bu savaş aynı zamanda tekeli burjuvazinin zorbalık yasalarına, demokratik hak ve özgürlükleri ortadan kaldırma girişimlerine, faşist saldırılara, emperyalist dayatmalara yeni ikili kölelik antlaşmalarına karşı da yö-

(DEVAMI 7. SAYFADA)

ANISI YAŞAYACAK

İşçi sınıfının savaş yolunda aklı, yüreği, inancıyla milim sapmadan dövuşen bir sıra neferi daha, Alptekin Kordag, 29 Subat gü-

(DEVAMI 2. SAYFADA)

6 Nisan 1980 günü İstanbul'da İstiklal Caddesi'nde NATO'ya ve ABD ile «Siyasi İşbirliği» adı altında ikili kölelik antlaşmasına karşı ilerici gençler yığınsal bir protesto gösterisi yapmışlardır. Yığınsal gösteride «NATO'ya Hayır», «İkili Kölelik Antlaşmalarına Hayır», «Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi» belgileri atılmıştır.

AMERİKA'NIN, NATO'NUN KÖLELİK ZİNCİRLERİ KIRILMALIDIR!

Faşist MHP destekli Demirel'in azınlık iktidarı, NATO'nun 31. yıldönümüne birkaç gün kala, Amerikan emperyalistleriyle yeni bir kölelik antlaşması imzaladı: «Siyasi İşbirliği Antlaşması»!

Bu antlaşma, en başta halkımızın yaşamını, geleceğini tehlike altına alıyor. Sovyetler Birliği'ne.

(DEVAMI 7. SAYFADA)

başyazı

iki ANA GÖREV

Gerillığın saldırılarının arttığı, en doğul hakkımız olan can güvenliğinin ve öğrenim özgürlüğünün bulunmadığı, okulların ve eğitim kurumlarının faşistleştirildiği, ekonomik olarak açlığa itilmek istendiğimiz bu koşullarda, Türkiye gençliğinin en bilinci, en çirkeşken kesimini oluşturan ilerici yurtsever gençliğin önünde iki ana görev duruyor. Birincisi, anti-faşist gençliğin eylem birliği sürecini derinleştirmek ve genişletmek, ikincisi, üzerimize gelen özgünce saldırıları püskürtmek için bize soluk almak kadar gerekli olan Türkiye gençliğiyle uluslararası dayanışmanın daha da yükselmesini sağlamak.

Gençliğin anti-faşist eylem birliği çok yönlü ve karmaşık bir süreç içerisinde geliyor. Gelişen her süreçte olduğu gibi pratik sorunların ortaya çıkması doğaldır. Ne var ki, bu sorunların aşılabilmesi, eylem birliğinin «olmazsa olmaz» koşulu olan karşılıklı güvenin pekişmesine bağlıdır. Karşılıklı güven, masa başında, ortak ilkelere ön plana çıkarmak yerine, ayrıntılarla uğraşarak, kelimelerle oynayarak pekişmez, güven, ancak eylem alanlarında daha fazla biraraya

(DEVAMI 7. SAYFADA)

MİLLİ GÜVENLİK DERSLERİ KİMLERE HİZMET EDİYOR

Cumhuriyet Türkiye'sinin başından bu yana militarizm ve şövenizm, eğitim sisteminin temel bir özelliği olarak uygulanagelmıştır. Egemen burjuvazi, halkımızın emperyalist işgal kuvvetlerine karşı verdiği ulusal kurtuluş savaşını bile militarist ve şövenist propagandası için kullanmaktan geri kalmamıştır.

(DEVAMI 7. SAYFADA)

FİLİSTİN ÖĞRENCİLERİ TÜRKİYE GENÇLİĞİNİ DESTEKLİYOR

Filistin Öğrencileri Genel Birliği Yürütme Komitesi gönderdiği bir mesajla, Türkiye halkı, gençliği ve öğrencileriyle dayanışmasını dile getiriyor. Mesajda Filis-

(DEVAMI 7. SAYFADA)

FRANSA GENÇLİĞİNİN ETKİN DAYANIŞMASI

Fransız gençliği ve Fransa'da yaşayan yabancı gençler, Fransa Türkiyeli Öğrenciler Birliğiyle birlikte, Türkiye halkı ve gençliğiyle etkin bir dayanışma örneği gösteriyorlar. 9 Mart'ta düzenlenen Türkiye halkı ve gençliğiyle dayanışma günü etkinliklerine, Fransa Ulusal Öğrenciler Birliği, Cezayir Ulusal Gençlik Birliği, Fransa Vietnamlı Genç-

(DEVAMI 7. SAYFADA)

16 Mart 1980 Diyarbakır

İSTANBUL

16 Mart faşist kırımını İstanbul'da yığinsal biçimde protesto edildi. 16 Mart Pazar günü İstiklal Caddesi'nde toplanan binbeşyüzden fazla ilerici genç düzgün sıralar halinde Taksim Meydanı'na doğru yürüyüşe geçtiler. Yoğun güvenlik kuvvetleri arasında yapılan gösteriye katılanlar, «Faşizme geçit yok», «16 Mart'ın hesabı sorulacak», «İGD yaşıyor savaşıyor» belgilerini haykırdılar. Toplantı sırasında üzerinde 16 Mart şehitlerinin resmi olan ve «16 Mart'ın Hesabı Sorulacak» yazılı bir pankart asıldı.

Yine aynı gün, kırımın olduğu saatte olay yerine siyah bir ce lensk getirilerek, güvenlik kuvvetlerinin karşı koyuşlarına rağmen, olay yerine bırakıldığı öğrenildi.

Bu protesto gösterilerinin yanı sıra, yüksek okulların hemen hemen tümünde olayın protesto edildiği bildirildi.

İktisat, İşletme ve Yabancı Diller Yüksek Okulu'nda, 300 kadar Dev-Yol, Dev-Sol ve Kurtuluş yanlısı gençlerle, ilerici gençler olay yerinde bir gösteri yapmak istemişler, ancak 15-20 kadar Halkın Kurtuluşu maddesi bozmasının provokasyonu sonucu, güvenlik kuvvetleri toplanan gençlerin üzerine saldırmıştır.

Hukuk Fakültesi'nde ilerici gençlerin öncülüğüyle, çan güvenliğini tehdit eden faşistler dövülerek okuldaki atılmışlardır.

İşletme Fakültesi'nde, Dev-Yol, Dev-Sol, Kurtuluş yanlısı gençlerle, ilerici gençler olayla ilgili ortak bir forum yapmışlardır.

İktisat Fakültesi'nde, öğrencilerin okulu boykot etmeleri yanında ilerici gençlerin pul atıkları görülmüştür.

Edebiyat Fakültesi'nde, yine Dev-Yol, Dev-Sol ve Kurtuluş yanlısı gençlerle ilerici gençler öğrencilere saldıran faşistleri püskürttükleri, okulu boykot eden öğrenci kitlesine güvenlik kuvvetlerinin ateş açması sonucu bir kişinin yaralandığı ve kahvelerin basılması

16 Mart 1980 Taksim-İstanbul

sonucu 30'u ilerici genç 75 kişinin gözaltına alındığı öğrenilmiştir.

Maliye Muhasebe Yüksek Okulu'nda ilerici gençler, pankart asarak, pul yapıştırmışlar, öğrenciler olayı protesto ederek okulu boykot etmişlerdir.

Fen Fakültesi'nde ilerici gençler bütün sınıflarda forum yapmışlar, öğrenciler okuldaki ayırırken güvenlik kuvvetlerinin dipçikle saldırısı sonucu iki kişi dipçikle yaralanmış, üç kişi de gözaltına alınmıştır.

Çapa Tıp ve Dişilik Fakültesi'nde ilerici gençler bildiri ve pul dağıtmışlar ve forumlar yapmışlardır. Öğrencilerin sınıftan ayrılmaları sırasında güvenlik kuvvetleri ile meydana gelen çatışmalarında, iki kişinin başından dipçikle yaralandığı görülmüş, yapılan direniş sonucu gözaltına alınanlardan 40'inin serbest bırakıldığı öğrenilmiştir.

Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde ilerici öğrenciler olayı protesto eden forumlar yapmışlar, pul atmış ve pankart asmışlardır.

Aksaray Ticari İlimler Akademisi'nde Dev-Sol ve Kurtuluş yanlısı gençlerle ilerici gençler olayı protesto ederek okulu bir günlüğüne boykot etmişlerdir. Bunun yanı sıra, ilerici gençler pul atmışlardır.

AOS, Kadırga, Çemberlitaş yurtlarında ve Vezneçiler Kız Yurdu'nda forumlar yapılmış, Eminönü yakasındaki bütün okullarda ilerici gençler pankart tokarak gitmişlerdir. Ayrıca, İstanbul Üniversitesi mer-

ANISI YAŞAYACAK

(BASTARAFI 1. SAYFADA) nü faşistler tarafından silahla taranarak öldürüldü. İlerici gençlik hareketinin de ateşli savaşçısı olan Alptekin Kordag TÖB-DER üyesiydi.

O, 1948 yılında Trabzon'un Vakfıkebir ilçesinde doğdu. Zonguldak'da maden işçisi olarak çalışan ve maden ocaklarının insanlık dışı koşullarında ciğerleri parçalanarak ölen bir işçinin oğlu olan Alptekin Kordag, Trabzon Öğretmen Okulu'nu başarı ile bitirmişti. Son olarak Şişli 20 Temmuz İlkokulu'nda öğretmenlik yapıyordu.

Daha dün, Talip Öztürk'ün cenazesinde en önde yürüyordu. Grev çadırlarına peynir ekmek taşıyordu, Sınıf kardeş işçilere okuma yazma öğretiyor, Tarış işçileri ile dayanışmasını yükseltiyordu, «İlerici gençlik hareketi susturulamaz» diyordu. Ve şimdi o geride Dünya'ya umutla bakan kızı Evrim'i, yaşam arkadaşı Nuray'ı ve inanc dolmuş yürekleriyle binlerce savaş arkadaşını bırakarak ayrıldı aramızdan.

İşçi sınıfımız, emekçi halk, faşist katilleri, onların parabalarını unutmayacaktır. Bu yolda öldürülen binlerce savaş eri gibi Alptekin'in de hesabını er ya da geç soracaktır.

barış savaşımında gençlik

Barış Derneği 2. Genel Kurulu çalışmaları içinde yeralan «Gençler ve Öğrenciler Yuvarlak Masası» değişik politik görüşler ve farklı düşüncelerden gençlerin ve öğrencilerin katılımıyla 3 Nisan günü toplanmıştır. Yuvarlak masada belirlenen görüşler özetle şöyledir:

Yuvarlak masa raporunda, emperyalizmin özellikle bölgemizde belirginleşen saldırgan tutumunun gençliği barış konusunda daha uyanık ve birlikte olmaya zorladığı, silahlanmanın olumsuz etkilerine karşı genç kuşağın silahsızlanma ve detant sürecinin geliştirilmesine yaşamsal bir değer biçtiği, barış ve ulusal bağımsızlık savaşımında halkın yanında etkin bir saf tutan Türkiye gençliğinin bütün güçlerini ortak hedefler çevresinde birleştirmek için her zamankinden daha çok kararlı olduğu, emperyalizmin Türkiye'deki askeri, politik ve ekonomik varlığını artırmasına koşut olarak içeride de faşizmin tırmandırıldığı ve demokratik hak ve özgürlüklerin tırpanlandığı demokratik örgütlerin yanı sıra birçok gençlik örgütünün kapatıldığı, gençliğin, terörün ve baskının tüm biçimleriyle karşı karşıya olduğu vurgulanmaktadır.

Daha sonra, Türkiye'de faşizm tehlikesini önleyecek güçlerin varolduğunun, gençliğin bu güçlerin, emperyalizme ve faşizme karşı her alanda, kalıcı, etkin ve örgütlü bir eylem ve cephe birliğinin oluşturulması çabalarının içinde olduğunun ve anti-emperyalist, anti-faşist ve anti-sovenist savaşımında en geniş birliğin sağlanması gerektiğinin altı çizilmektedir.

Raporun son bölümünde ise, Eylül ayında Sofya'da yapılacak olan «Barış İçin Halkların Dünya Parlamentosu»na en iyi biçimde hazırlanması, son dönemde hız kazanan eğitimi militaristleştirme çabalarına karşı çıkılması ve askeri tatbikatlar adı altında halklar arasında sovenizmin ve düşmanlığın körüklenmesine karşı savaşım verilmesi, Olimpiyat oyunlarını soğuk savaşa alet etme girişimlerine karşı çıkılması istenmektedir.

Barış Derneği 2. Genel Kurul çalışmaları içinde yeralan «Gençler ve Öğrenciler Yuvarlak Masası»nda biraraya gelen ilerici gençlerin, genç öncülerin, sosyalist gençlerin, devrimci demokrat gençlerin bu ortak etkinliği eylem birliğinin örülmesinde ileri bir adım olarak nitelendirilmektedir. Ne var ki, sosyalist gençlerin daha sonra ortak çalışmadan çekilmeleri bu süreci olumsuz yönde etkileyen bir etken olmuştur. Fakat biz, sosyalist gençlerin, barış savaşımındaki yerlerini kısa sürede dolduracaklarına inanıyoruz. Gençliğin barış savaşımındaki etkinliğini güçlendirmeye tüm barışsever gençlik kesimlerinin katkıda bulunmalarının zorunluluğu açıktır.

kez-binada Dev-Yol, Dev-Sol ve Kurtuluş yanlısı gençlerle ilerici gençler, maddelerini provokasyonlarını teşhir etmek için ortak bir bildiri çıkarma kararı almışlardır.

Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nde Dev-Yol, Dev-Sol ve Kurtuluş yanlısı gençlerle, genç öncüler ve ilerici gençler ortaklaşa bir forum yapmışlar.

öğrenciler dersleri boykot etmişlerdir. İlerici gençler, bir genç öncülerle ortaklaşa olmak üzere, iki duvar gazetesi asmışlardır.

Tatbiki Güzel Sanatlar Akademisi'nde ise ilerici gençler yine Dev-Yol, Dev-Sol ve Kurtuluş yanlısı öğrencilerle ortaklaşa bir forum gerçekleştirmişler ve duvar gazetesi asmışlardır.

Nişantaşı Dişilik'te ilerici gençler Dev-Sol yanlısı öğrencilerle birlikte forum yapmışlar, duvar gazetesi asmışlardır.

Pangaltı Gazetecilik'te ise Dev-Sol yanlısı öğrencilerle, Devrimci Demokrat öğrenciler ve ilerici gençler ortak bir bildiri dağıtmışlar, forum yapmışlardır.

Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde Dev-Sol yanlısı öğrencilerle ilerici öğrenciler ortak bir forum yapmışlar, ilerici öğrenciler bir duvar gazetesi asmışlardır.

İstanbul Teknik Üniversitesi'nin bütün fakültelerinde öğrenciler forumlar ve sınıf konuşmaları yaparak 16 Mart kırımını protesto etmişlerdir. Protesto eylemlerine yaklaşık ikibine yakın öğrenci katılmıştır. İlerici gençler 30 duvar gazetesi asarak binalarda pullama yapmışlardır. Ayrıca İTÜ Yur-

du'nda da bir forum yapıldığı bildirilmiştir.

Boğaziçi Üniversitesi'nde, genç öncüler, CHP yurtsever gençliği ve ilerici gençler ortak bir forum yapmışlardır. Ayrıca, DDGF, UOB ve değişik ülkelerden ilerici gençlik gazeteleri temsilcilerinin de katıldığı bir toplantı yapılmıştır.

Kadıköy Mühendislik ve Veterinerlik yüksek okullarında ilerici gençler bildiri dağıtmışlardır.

Atatürk Eğitim Enstitüsü'nde maddesi bozması Halkın Kurtuluşçularının, Bakırköy Siyasal Bilimler Fakültesi'nde ise faşistlerin saldırılarına karşılık, ilerici gençlerin otobüs konuşmaları yaptıkları ve bildiri dağıttıkları öğrenilmiştir.

16 Mart faşist kırımının yıldönümü birçok kentte çeşitli gösterilerle anılmıştır. İlerici gençler yurdun dört bir yanında 16 Mart üzerine DDGF ve UOB'un yayınladığı bildirileri yığinsal olarak dağıtmışlardır.

16 Mart faşist kırımını, Ankara'da da yığinsal gösterilerle protesto edilmiştir. SGB, Genç-Öncüler, devrimci demokrat gençler ve ilerici gençlerden oluşan eylem birliği platformu içerisinde bildiri ve pullar dağıtılmış, yazılama yapılmıştır. Belirtildiğine göre Seyranbağları, Çiğir Gazi ve Aydınlıkevler semtlerinde kısa süreli yığinsal gösteriler yapılmıştır. Ankara'nın 4 yerinde 16 Mart'la ilgili pankartlar asılmış, hemen hemen tüm yüksek okullarda forumlar kurulmuş, panolar asılmıştır.

ÖNCÜ'YE MİLTANCA BAĞLAN!

12 Mart Muhtırası'nın verilmesinden buyana 9 yıl geçti. Aradan geçen tuncca yıla karşın, bu olayın hâlâ canlı bir biçimde tartışılmakta olması toplumsal yaşamda bıraktığı derin izlerden ötürüdür. Kuşkusuz her sınıf kendi çıkarları temelinde bu olaya yaklaşmaktadır. İşçi sınıfımız ve onun öncü politik hareketi de, 12 Mart Muhtırası'yla başlayan faşist bıcımlı yarı-askerel diktatörlük dönemini çeşitli yönleriyle değerlendirmiş, gerekli sonuçları çıkarmıştır. İlerici gençlik hareketi, işçi sınıfının politik hareketinin bu bakış açısını temel alarak 12 Mart dönemine yaklaşıyor ve gençlik hareketinin bugünü ve geleceği açısından dersler çıkarıyor. Bu dersler kanımızca, tek bir ana noktada toplanabilir: Gençliğin öncüye militanca bağlanması...

12 MART ÖNCESİNDE GENÇLİK HAREKETİNİN ÖZELLİKLERİ

1961 Anayasası'nı izleyen görece demokratik ortamda, işçi sınıfının bilinçlenme ve örgütlenme süreci tarihsel gelişimin temelinde, fakat yeni bir düzeyde hızla gelişmeye başladı. Sendikol savaşım grev ve toplu sözleşme haklarının koparılıp alınmasıyla, KAVEL'de, DERBY'de, DEMİR-DÖKÜM'de, GİSLAVED'de ve daha birçok fabrikada yükselen cırcenilerle, 1967 yılında Türk-İş yönetici kiliğinin sınıf uzlaşmacısı politikasına karşı çıkan sendikaların ayrılıp DİSK'i oluşturmalarıyla gelişirken politik alanda da yasal sosyalist parti TİP'in kurulmuş bulunması, sosyalizmin işçi sınıfı içerisinde gelişmesine yol açıyordu. Bu gelişim diğer emekçi katmanlara da yansıyor: Öğretmenler TÖS'de, İLK-SEN'de örgütleniyor, memurlar, teknik elemanlar demokratik kitle örgütlerinde birleşiyor, demokratik köylü hareketi yeni savaşım biçimleriyle zenginleşiyor; tüm bunlar, işçi sınıfının etrafında oluşan toplumsal muhalefet platformunun ana güçlerini ortaya çıkarıyordu.

Genç kuşağın bu gelişmelerden etkilenmesi, demokratik hareketinin ön sıralarında yerleşmesi kaçınılmazdı. Nitekim öyle oluyordu. Gençler, her direnişte, her grevde işçi sınıfının emekçi yığınların yanında yer alıyor; işçilerin, köylülerin, emekçilerin gittikçe gelişen kesimleri, gençliğin anti-empiryalist özlem ve istemlerini, bu doğrultudaki coşkun, cırcırcı çıkışlarını ilgilili izliyordu. Gençlik küçük burjuva milliyetçiliğinin dokusuyla örülmüş bulunan gençliğin çıkışlarının ileri düşüncelerine, giderek sosyalizme yönelmesinde, işçi sınıfı hareketinin ve diğer demokratik güçlerin çok yönlü etkisi belirleyici bir rol oynadı. Kuşkusuz etkileşim karşılıklıydı. Gençlik hareketi de işçi sınıfı ve diğer toplumsal güçlerin savaşımına güç katıyordu. Özellikle, anti-empiryalist, sosyalist düşüncelerin işçi ve emekçi yığınlar arasında yayılmasında gençlerin oynadığı etkin rolden söz etmek gerekir.

İşçi sınıfının bilinçlenme ve örgütlenme sürecinin çok yönlü etkileri altında geniş gençlik yığınlarının anti-empiryalist düşüncelere, giderek sosyalizme yönelmesi, 1960 sonrası gençlik hareketinin ana özelliğidir. Bu yönelli belirli örgütsel biçimler de kazanıyordu. Fikir Kulüp'lerinin kurulması ve bunların daha sonra bir federasyon çatısı altında toplanması (FKF, DEV-GENÇ), bu biçimler arasında en önemlisidir. Ayrıca, ilerici gençlerin etkinliğiyle işlevleri artan üniversitelerdeki ve yüksek okullardaki resmi öğrenci derneklerinin çalışmaları da, örgütlü gençlik hareketinin gelişiminin önemli bir parçasını oluşturuyordu.

TEMEL SORUN

Bütün bunlar olumlu gelişmelerdi. Ancak gençlik hareketinin, anti-empiryalist devrim sürecindeki işlevini yerine getirebilmesi için işçi sınıfı hareketine, onun politik öncü koluyla militanca bağlanması zorunludur. Yoksa gençlik eylemleri olumsuz sonuçlara da yol açabilirler. 12 Mart öncesinde, işçi sınıfı hareketinin çok yönlü etkilerine karşın, gençliğin öncüye militanca bağlandığından söz edemeyiz. Bunun başlıca nedeni, gençliğin işçi sınıfının bilimi ve politikası doğrultusunda kavrayamayan küçük burjuva sağ eğilimlerin TİP'teki etkinliğiydi. Gençlik hareketinin yapısı, 1960 sonrasında birden bire yığınsallaşması, önemli bir küçük burjuva «sol» deneyim geçirmiş olması, en önemlisi, Türkiye işçi sınıfı hareketinin ve bilimsel sosyalist düşüncenin onlarca yıldan beri ağır yosakları altında bulunması; tüm bunlar, küçük burjuva «solculuğun» gençlik içerisinde bir dönem etkinlik sağlayabilmesini kolaylaştırmıştı. «Sağ»ın ycnılgılarından ve gençliğin o dönemdeki örgütlenme ve savaşım deneyiminin yetersizliğinden yararlanan küçük burjuva «solcuları», gençliğin işçi sınıfının karşısına çıkararak, en yetiştik kadrolarını yığınlardan kopararak serviseyi çıkışlara iten, burjuvazinin acımasız terörü altında kırdıran politikalarını uygulayabiliyorlar. Küçük burjuva devrimciliğinin serviseyi eylemlerinden kendi sınıfsal çıkarları doğrultusunda

da yararlanmasını becerebilen işbirlikçi tekelsel burjuvazî işçi sınıfının, emekçi halkın, gençliğin üzerine kanla, terörle yürüdü. 12 Mart döneminde binlerce genç insan gözaltına alındı, tutuklandı, işkenceden geçirildi. Nicesi kurşunlanarak, bombalanarak, asılarak öldürüldü. Kürt halkı üzerindeki ulusal baskı kat kat arttırıldı. İşçi sınıfı bilimi ve yığınlara dayanan cesur bireysel savaşım yıkımla, yenilgiyle sonuçlandı. «1971 yenilgisi», gerçekte ne işçi sınıfının, ne de gençlik hareketinin yenilgisiydi. Bu «yenilgi», tarihe, küçük burjuva «solculuğun» yenilgisi olarak geçmiştir.

12 Mart döneminde en yetiştik, en kararlı, en direşken kadroları öldürülen, tutuklanan, dağıtılan gençlik, küçük burjuva devrimciliğinin çözümsüzlüğünü kendi deneyiyle gördü, yaşadı. Bu deney, gençliğin en bilimsel, bilimsel sosyalizme en yakın bulunan kesimlerini nesnel olarak işçi sınıfının politik hareketine yöneltti, işçi sınıfının öncü, savaşkan kolu bu gelişmeyi doğru bir biçimde değerlendirdi. Burjuvazinin saldırıları karşısında gençliği korudu. Ona yol gösterdi. İşçi sınıfının savaş platformunda eğitti. İlerici yurtsever gençlik hareketi, işçi sınıfının 1971 çitimiyla birlikte, işte bu temele dayanarak öne çıktı, yığınsallaştı, güçlendi.

Gençliğin yığınsal olarak Leninizm yönelmesi, 1973 sonrası gençlik hareketinin en büyük özelliğidir. 1976 yılının başında ilerici gençliğin merkezi örgütünün kuruluşuyla, bu yönelli örgütlü bir nitelik kazanmıştır. Dünya ve Türkiye gençlik hareketinin deneyimlerinden gerekli dersleri çıkaran Türkiye işçi sınıfının politik hareketi, gençlik hareketine yeni türden bir Leninci yaklaşımı temel alarak, ilerici yığınsal temelde, öncüye militanca bağlı bir gençlik hareketi yaratmayı başarmıştır. Bugün ülke çapında örgütlü, yığınsal, savaşkan, disiplinli, bilimsel, girişken, ulusal ve uluslararası düzeyde etkin ve saygın bir gençlik hareketi yaratılabildiyse, bu aşama tümüyle öncüye militanca bağlanmanın doğrudan bir sonucudur. Elbetteki bu aşamaya sancısız, düz bir çizgide ulaşılmadı. Gel-gitler vardı. Bu gel-gitler, işçi sınıfının tarihsel Leninci hareketinin gelişim sürecinin özelliklerine bağlıdır.

Günümüzde ulaştığımız aşama, geleceğimizde de ışık tutuyor. Bugün olduğu gibi gelecekte de ne elde edebileceğiz, yine işçi sınıfının politik öncüsüne bağlanarak elde edebileceğiz. Bu özelliğimiz, bizi diğer gençlik akımlarından ayıran, temel özelliğimizdir. Temel özelliğimiz, aynı zamanda bizim en güçlü halkımızdır.

Ne var ki, bizim en güçlü halkımız, küçük burjuva sağ ve «sol»ların en zayıf halkasıdır. Çünkü bunlar, gençlik hareketine devrimci bir açılım sunacak perspektiften yoksun bulunuyorlar. Marksist-Leninist bir konumda olmayıp, O'na sığınan ve «sol»dan saldırımları tarihsel misyonlarıdır. Bu özelliklerinden ötürü, dünyada ve Türkiye'de gelişmiş tüm küçük burjuva sağ ve «sol» grupların, akımların gençlik hareketlerine yaklaşımlarında ortak payandaları şudur: Gençliği öncüden koparmak... İkinci Enternasyonal oportünistleri de, Troçkistler de, Maoocular da aynı şeyi yaptılar. Ama kendilerinin nereden kopup nerelere ulaştıklarını bugün herkes daha iyi anlıyor ve görüyor. MDD bozguncuları da, buradan türeyen tüm akımlar da, yeni türden Yürükoğlu grubu da aynı şeyi yaptılar, yapıyorlar: Gençliği öncüden koparmak... Bunların küçük küçük parçaları ayrılıp dağılmaları, gençlik hareketinden giderek tecrit olmaları, bugünlerini gösteriyor. Fakat şu açık bir gerçektir ki, yarıncılar bugünkünden daha parlak olmayacaklar. Gerek uluslararası, gerekse ulusal deneyim, küçük burjuva sağ ve «sol»ların gençliğe sunacak bir gelecekteki olmadıkları gösteriyor.

Öncüye militanca bağlanan gençlik ise bugün dünyanın üçte birinde sosyalizm kuruculuğu yolunda ilerliyor. Baskı, sömürsüz, özgür toplumlar gelecekteki kuruyorlar. Kapitalist dünyada öncüye militanca bağlanan gençlik hareketleri toplumsal konumlarını gittikçe sağlamlaştırıyor, yığınsallaşıyor, ve güçleniyorlar. Ulusal kurtuluş savaşları veren ülkelerde çalacakmak en ön saflarda çarpışıyorlar. Günümüzde uluslararası gençlik hareketine, öncüye militanca bağlanan Leninci gençlik hareketi damgasını vuruyor.

Türkiye ilerici gençlik hareketi, dünya çapındaki bu hareketin ayrılmaz bir parçasıdır. Onun savaşkan bir koludur. İlerici gençlik hareketinin ulusal ve uluslararası temelleri böylesine sağlam, böylesine köktüdür. İşbirlikçi tekelsel burjuvazinin kanlı saldırılarına, 12 Mart'ta, 18 Mart'ta karşı durmanın, faşizme geçit vermemenin, ileri demokratik devrime, oradan sosyalizme ulaşmanın, savaşsız, sömürsüz, özgür, mutlu bir geleceğin yolu, bu temelleri daha da güçlendirmekten geçer. 12 Mart deneyimiyle ör kez daha kanıtlanan ulusal ve uluslararası gerçek işte budur.

Belirtildiğine göre Güneydoğu'da ilerici gençler, 12 Mart, 16 Mart, 21 Mart ve 30 Mart'ın yıldönümlerinde bir dizi eylemler düzenlemişlerdir:

12 MART

Diyarbakır: 11 Mart günü. Tıp Fakültesi'nin tüm sınıflarında forumlar yapılmıştır. Üçüncü sınıfta diğer gençlik gruplarının sektör yaklaşımlarının olumsuz sonuçları doğurabileceği göz önüne alınarak forum düzenlenmemiştir. Fen Fakültesi'nde düzenlenen forumda tüm engellemelere rağmen ilerici gençler söz hakkı almışlardır. Sanat Okulu'nda da ilerici gençler forum düzenlenmiş, ortaokullarda, Dörtüyl. Melik Ahmet, Balıkcılar semtlerinde 12 Mart'ı protesto eden pullar atılmışlardır. Bağlar semtinin merkezi Dörtüyl mevkiinde yolu kesmiş, lastik yakmış, «12 Mart'lara Geçit Yok» flamasını asmışlardır.

Lice: 12 Mart günü ilköğretmenlerinin de etkin olarak katılımıyla tüm okullarda boykot ilan edilmiş, köylerde konuşmalar yapılmıştır.

Ergani: «Alâ Rizgari» ile birlikte okullarda konuşmalar yapılmış ve daha sonra derslere girilmemiştir. Elazığ-Diyarbakır yolu Ergani giriş ve çıkışında kesilmiş, ateşler yakılmış, «12 Mart'lara Geçit Yok» flaması asılmıştır. Ergani'nin merkezinde kısa süreli yığınsal bir gösteri yapılmış, 12 Mart'ı protesto çağrısına esnaflar gönüllü olarak kepenkleri indirerek katılmışlar, minibüs şoförlerinin çağrıya gönüllü destek oldukları görülmüştür.

Mazıdağ: DDKD, DHKD, KUK yanlısı gençlerle birlikte ilerici gençler okulda forum düzenlemişlerdir.

Siirt: Ticaret Lisesi'nde ilerici gençler sınıflarda konuşmalar yapılmış, derslere girilmemiştir.

Batman: Bildiriler dağıtılmış, kahve konuşmalarının yanısıra ilerici gençler işçi servis otobüslerinde de konuşmalar yapmışlardır. Okullarda DDKD, DHKD ve KUK yanlısı gençlerle birlikte boykot ilan edilmiş, derslere girilmemiştir.

Beşiri: Lisede DDKD yanlısı gençlerle birlikte konuşmalar yapılmış, boykot ilan edilmiş, derslere girilmemiştir.

16 MART

Diyarbakır: Diyarbakır'da yüzlerce ilerici gencin katıldığı kısa süreli yığınsal bir gösteri yapılmıştır. Eylem sırasında Melik Ahmet semtinde yollar kesilmiş, yüzlerce genç «16 Mart'lara Geçit Yok» flamasıyla yürümüş, yürüyüş boyunca gökten pul yağdığı görülmüştür. Eylemden sonra Melik Ahmet, Urfa kapı ve Balıkcılar semtlerinin güvenlik kuvvetleri tarafından arandığı, çok sayıda insanın cemselere doldurularak götürüldüğü öğrenilmiştir.

Lice: Lisede forum, şehirde geniş bir yazılama eylemi yapılmıştır.

Ergani: Okullarda forumlar düzenlenmiş, sınıflarda konuşmalar yapılmıştır.

Batman: Tüm şehir yazılarıyla donatılmış, kahvelerde konuşmalar yapılmış, eylemler okullara, sınıflara dek uzanmıştır.

Beşiri: DDKD yanlısı gençlerle, ilerici gençler eylem birliğini yükseltmişler, lisede konuşmalar yapılmış, derslere girilmeyerek 16 Mart faşist kırımını protesto edilmiştir. Kahve konuşmalarının yanısıra kasaba yazılarıyla donatılmıştır.

Siirt: Şehrin önemli merkezlerine pullar yapıştırılmış, bildiriler dağıtılmış, okullarda forumlar düzenlenmiş, sınıflarda konuşmalar yapılmıştır.

21 MART

Diyarbakır: Tıp Fakültesi'nde ilerici gençler üzerinde «Nevroz Pirozbe - İGD», «Biji Nevroz - İGD» yazılı şeker ve sigaraları bahçede toplanan gençlere ikram etmişler, tokalaşarak Nevroz bayramını kutlamışlardır. Fen Fakültesi'nde üzerinde aynı belgilerin yazılı olduğu birer paket şeker DDKD ve Dev-Yol yanlısı gençlere verilmiştir. Dev-Yol yanlısı gençler paketteki şekerleri çevredeki gençlere ikram etmişler, derslere girilmemiş, davul-zurna getirilmiş, halay çekip türküler söylenmiştir. İlerici liselilerin üzerinde aynı belgiler yazılı pulları okulların çıkışında dağıttıkları öğrenilmiştir. Diyarbakır'da ilerici gençlerin en önemli eyleminin: Bağlar semtinin merkezinde dört bölgesinde, Nevroz'un simgesi ateşin yakılması olduğu belirtilmektedir. Ateşin yanında «Nevroz Pirozbe - İGD» yazısının okunduğu bayrakların dikkati çektiği söylenmektedir. Aynı gün öğleden sonra Bağlar semtinin en işlek ve Apocuların yoğun olduğu bölgesinde itfayenin alarmı geçirildiği ateş yakılmış, ateşin yanında aynı belginin yazılı olduğu bayrak dikkati çekmiştir.

Ergani: Okullarda forumlar düzenlenmiş, derslere girilmemiştir. Elazığ - Diyarbakır yolu, Ergani giriş ve çıkışında kesilmiş, ateşler yakılmış, aynı eylemin Ergani'nin doğusundaki dağ yamaçlarında yinelenildiği öğrenilmiştir.

Lice: Türkçe - Kürkçe bildiriler tüm okullarda dağıtılmış, ayrıca Lice'nin bitişindeki dağın yamacına ateşle İGD yazıldığı öğrenilmiştir.

Siirt: İlerici gençler, Ticaret Lisesi'nde üzerinde belgilerin yazılı olduğu şeker ve sigaraları ikram etmişler, tokalaşarak Nevroz bayramını kutlamışlardır.

Batman: Şehrin yazılarıyla donatıldığı, önemli iki yerine «Nevroz Pirozbe-İGD» yazılı flamalarının asıldığı, kahvelerde konuşmalar yapıldığı öğrenilmiştir.

Mazıdağ: İlerici gençler ateşler yakmışlardır. Nevroz kutlamaları sırasında anti-demokratik baskıların daha da yoğunlaştığı belirtilmektedir. Ziya Gökalp Pansiyonu ve Yüksek Öğrenim Yurdu'nun gece basıldığı, öğrencilere zorla İstiklâl Marşı söyletildiği ve dövüldükleri öğrenilmiştir. Baskın sırasında DDKD yanlısı bir genç işkenceden komaya girmiş, hastaneye kaldırılmış, komadan çıkmadan tekrar işkence edilmiştir. Olaylar üzerine Tıp Fakültesi'nde süresiz boykota gidildiği belirtilmektedir. Ayrıca iki ilerici gencin sudan gerekçelerle gözaltına alındığı, Tıp Fakültesi öğrenci temsilcisi-

nin bölge dışına çıkarıldığı öğrenilmiştir. Lice'de İGD Şubesi'nin iki yöneticisi, Siirt'te İLD Şube Başkanı ve Saymanı gözaltına alınarak Diyarbakır'a götürülmüşlerdir. Belirtildiğine göre Batman'dan sonra Siirt'te de ilan edilmemiş gece sokağa çıkma yasağı uygulanmak istendiği, hava karınca, güvenlik kuvvetlerinin sokaklarda gördükleri herkesi cemselere doldurarak götürdükleri, aynı uygulama Diyarbakır'da etkisiz kaldığı öğrenilmiştir. Batman'da da baskılar yoğunlaşmış, Apocuların provokasyonları gerekçe gösterilerek öğrencilerin üzerine ateş açılmış, iki kişi gözaltına alınmıştır. Ergani'de Nevroz'dan bir gün önce 150 genç «Nevroz'u kutlayabilirler» diye gözaltına alınmıştır.

30 MART

Diyarbakır: UDG (DDKD, DHKD, KUK), -SGB, Kurtuluş, Dev-Yol, Birlik Yolu, Ala Rizgari yanlısı gençlerle ilerici gençler ortak eylem düzenlemek amacıyla bir araya gelmişler, ancak Kurtuluş, daha sonra Birlik Yolu ve Ala Rizgari görüşmelerden çekilmiş, diğer

gençlik kesimleri eylem birliği kararı almışlardır. Ortak bir metin hazırlanarak okunmuş, tüm okullarda 1,5 günlük boykot ilan edilmiş, derslere girilmemiş, «Kızıldere katliamı» protesto edilmiştir.

● ANTALYA

9 Şubat günü, Antalya'da. DİSK'in düzenlediği «İşçi - Memur Kıyımlarına ve Anti-Demokratik Baskılara Karşı Demokrasi» yürüyüş ve mitingi yapılmıştır. Sosyal-İş, Tekstil, BANK-SEN, Baysen,

Maden-İş, Devrimci Sağlık - İş, TUM-DER, TUS-DER, Çağdaş Hukukçular Derneği, TÜTED, TMMOB, Enerji - DER, Türkiye Ziraatçılar Derneği, TÖB-DER, Genç - Öncüler, ilerici gençler, SGB, Birlik Yolu, Dev-Yol, Dev-Sol ve Kurtuluş'un katıldığı belirtilen yürüyüş Üçgen Alanı'nda başlamış, Cumhuriyet Alanı'nda yapılan konuşmayla sona ermiştir. Mitingde Kurtuluş ve Dev-Yol'un sendikalarındaki ve meslek örgütlerindeki taraftarlarını kendi pankartları arkasında, öğretmenlerin Kurtuluş dışında «TÖB-DER Yaşiyor» pankartı arkasında yürüdükleri belirtilmektedir. «Faşiz-

me Karşı Omuz Omuza», «Evlat Acısına Son», «Zamlara İşçi Kıymına Hayır», «Ulusal Demokratik Cepheye Birleş», «Faşizme Karşı Genel Direniş», «Analar Doğurur Faşistler Öldürür» belgilerinin sık sık haykırıldığı miting DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk'ün yaptığı konuşma ile sona ermiştir.

● MERSİN

Mersin'de, 8 Mart günü «İşsizliğe, Hayat Pahalılığına, Zamlara ve Azgınlaşan Faşizm Tehlikesine Karşı» güç ve eylem birliği mitingi yapılmıştır. Birlik - Dayanışma, TİP, TSİP ve devrimci demokratların eylem ve güç birliği çalışmalarının somut bir ürünü olduğu belirtilen mitingde, metalurji, cam, petrokimya, karayolları, Tekel, Çukobirlik, Tarsus, Yenice, Adana belediye işçileri, sağlık ve eğitim emekçileri katılmışlardır. Coşkusu ve disiplini ile dikkati çektiği söylenen mitingde 5 bin kişi katılmış, «Demokratik Örgütler Kapatılamaz», «Zamlara Hayır», «Yaşasın Güç ve Eylem Birliği», «Faşizme Geçit Yok», «Yolumuz İşçi Sınıfının oYludur», «Doğu'da Ulusal Baskıya Son» vb. belgeler haykırılmıştır.

SBKP Merkez Komitesi, dünya proletaryasının ölümsüz öğretmeni, çağımız ilerici insanlığının yol göstericisi Vladimir İlyic Lenin'in 110. doğum yıldönümü nedeniyle bir bildiri yayınladı. Aşağıda, bu bildirinin bir özetini veriyoruz.

Cok yakında, Vladimir İlic Lenin'in doğumunun 110. yıldönümünü kutlayacağız. Lenin, bu dev düşünür, gerçek halk önderi, coşkun devrimci, Komünist Partisi'nin ve dünyanın ilk sosyalist devletinin kurucusu, parlak ve kahramanca yaşamının tümünü büyük ve soylu bir amaca adanmıştı: Proletaryanın ve tüm ezilen halkın toplumsal kurtuluşu için savaşım, dünyanın dört bir yanındaki çalışan insanların mutluluğu için savaşım.

Marks'la Engels'in gerçek ve sağlam bir izleyicisi olarak evrensel sınıf savaşımına katılan Lenin, onların devrimci öğretisini kapsamlı bir biçimde geliştirdi.

Lenin'in emperyalizm, sosyalist devrim, proletarya diktatörlüğü, parti, demokrasi ve sosyalizm savaşında proletaryanın sınıf bağlaşıkları, ulusal ve toplumsal kurtuluş hareketleri arasındaki kopmaz bağ ve değişik toplumsal sistemlerden ülkelerin barış içinde yanyana yaşama ilkelerine ilişkin öğretileri, dünyanın bütün devrimcileri için değerli ölçülemez bir ideolojik-kuramsal-yöntembilimsel silahtır.

Leninizm, bugünün Marksizmi; uluslararası işçi sınıfı için bütünsel, tutarlı, durmaksızın gelişen bir öğretilerdir.

Lenin'in tarihe en büyük hizmet, bilimsel kuramla devrimci pratiğin koparılmaz birliğinin canlı somutlanması, sosyalist devrimin ve yeni toplum kuruculuğunun önderi ve güç kaynağı olan yeni tip bir proletarya partisinin yaratılmasıdır.

Tarihin izlediği yol, çağdaş dünyanın görünümünü kökten değiştiren derin dönüşümler, Leninci düşüncelerin doğruluk ve yıkılmazlığının yeni yeni kanıtlarını sunuyor.

Leninizmin bayrağı altında, bir dizi Avrupa, Asya ve Latin Amerika ülkelerinde sosyalist devrimler gerçekleşti. Marksizm-Leninizm ve sosyalist enternasyonalizm temelinde birleşen dünya sosyalist topluluğu, toplumsal ilerlemenin en ön sırasında yer alıyor.

Kaynağında Lenin yatan uluslararası komünist hareket, çağımızın en etkili politik gücüne dönüşmüştür.

Kapitalist sistemin genel bunalımının burjuva toplumunun her alanında kendini gösterdiği koşullarda, işçi sınıfı ve tüm çalışan halkın, emperyalist tekelilerin egemenliğine karşı savaşımı hız kazanıyor.

Lenin'in düşüncelerinin doğrudan etkisiyle ulusal kurtuluş hareketleri göze çarpan başarılar kazandılar. Birçoğu Marksizm-Leninizme, varolan sosyalizmin deneyimine yöneliyor.

Toplumsal yaşamdaki oluşumları bütünsel bir çözümlemeyen geçiren SBKP ve kardeş partiler, Marksizm-Leninizm'i yaratıcılıkla geliştiriyor. Son yıllarda Marksizm-Leninizm hazinesine yeni bir toplumsal-ekonomik sistemin ve komünist toplum kuruculuğunun gelişimini yöneten yasalarla ilgili düşüncelerimize zenginlik ve derinlik kazandıran gelişmiş sosyalizm öğretisi eklendi. Gelişmiş sosyalist toplum kuruculuğu süreciyle eş zamanlı olarak işçi sınıfı partisinin tüm halkın öncüsü ve partisi olması, proletarya diktatörlüğü devletinin tüm halkın devletine dönüşmesi ve Sovyet halkının yeni bir tarihsel varlık olması yönündeki yargıların kuramsal ve politik önemi büyüktür.

Yeryüzünde yaşanan olumlu değişimler, emperyalist gericiliğin şiddetli direnişiyle karşılaşılıyor. Militarist ve gerici çevreler, savaşımaları yumuşatmaya karşı yoğunlaştırıyor, güçlerin yerelimi kendilerinden yana değiştirmeyi amaçlıyor, silahlanma yarışını hızlandırıyor, başka ülkelerin içişlerine karışmaya ve halkların kurtuluş hareketlerini durdurmaya çalışıyor.

Komünistler, emperyalizm ve yordakıların entrikalarına, sıralarını uluslararası (düzeyde) sıklaştırarak ve Marksizm-Leninizm'in arılığı ve yaratıcı gelişmesi için ardıcıl savaşarak yanıt veriyorlar.

SBKP Merkez Komitesi Lenin'in 110. doğum yıldönümünün büyük, yurda yaygın bir bayram olarak belirlenmesine ve Moskova'da, Cumhuriyet, ülke, bölge, alan, kent ve yöre merkezlerinde, çalışma kolektiflerinde, askersel birimler ve alt birimlerde resmi toplantılar yapılmasına karar vermiştir.

1980'in Mart-Nisan (aylarında), SBKP Merkez Komitesi'nin Kasım 1979 tam üyeli toplantısının kararları, bu karar ve L. İ. Brejnev yoldaş'ın yönergeleri ışığında parti örgütlerinin görevlerini tartışmak üzere, "Lenin'ce, Komünist'ce yaşamak, çalışmak ve savaşmak" belgisi altında açık parti toplantıları yapılması uygun görülmüştür.

Yıldönümüne dek beş-yıllık ereklere ulaşan çalışma kolektiflerine ve ilerici üreticilere verilmek üzere bir Lenin onur diploması koyulması kararlaştırılmıştır.

Parti ve Komsomol'un ekonomik ve politik eğitim sisteminde, eğitim kurumlarında, ideolojik ve eğitsel çalışmalarında Marks, Engels, Lenin'in yapıtlarının bütünüyle incelenmesine ve özel ekonomik ve politik sorunların çözümüne koparılmaz bağları içinde SBKP'nin tarihsel deneyimine ağırlık tanınmalıdır.

Birlik Cumhuriyetleri Komünist Partileri Merkez Komiteleri, Moskova'daki SBKP Komitesi, ulusal ve bölgesel parti komiteleri ve SSCB Znanie Topluluğu (Yönetim) Kurulu, Moskova'da, Birlik Cumhuriyetlerinin başkentlerinde, ulusal ve bölgesel merkezlerde, "Lenin'in Ülküsü Canlı ve Utkandır" (belgisyle) söylevler, bildiriler ve hakla açık politik seminerler düzenleyeceklerdir.

SBKP Merkez Komitesi'ne bağlı Toplumsal Bilimler Akademisi ve Marksizm-Leninizm Enstitüsü, 1980 Nisanında, SSCB Bilimler Akademisi ile birlikte, "Marksizm-Leninizm ve Modern Çağ" konulu bir konferans düzenleyecektir.

SBKP Merkez Komitesi, Komünistleri, Komsomol üyelerini ve tüm Sovyet halkını Vladimir İlic Lenin'in (doğum) yıldönümü kutlamalarını onurlandırmak üzere, Komünizm için savaşta yeni başarılar kazanmaya ve Onuncu Beş Yıllık Plan'ın son yılını Lenin'e yakışır bir olağanüstü başarı yılı kılmaya çağırır.

Yaşasın Leninizm-Devrimci savaşım, Komünist kuruculuk ve barış bayrağı!

Büyük Lenin'in adı ve ülküsü çağlar boyu yaşasın!

Yaşasın Komünizm kurucusu büyük Sovyet halkı!

Yaşasın Leninici Sovyetler Birliği Komünist Partisi!

SOVYETLER BİRLİĞİ KOMÜNİST PARTİSİ
MERKEZ KOMİTESİ

Lenin'in 110. doğum yıldönümü yaklaştıkça, uluslararası düzeyde kutlama hazırlıkları da hızlanıyor. İlerici insanlık Lenin'i Lenin'e yarasız biçimde anmak için çok yönlü çabalarını yoğunlaştırıyor. Lenin'in kişiliği, yaşamı, savaşımı, yapıtları inceleniyor, okunuyor, SBKP Merkez Komitesi'nin Lenin'in 110. doğum yıldönümü üzerine bir kararı yayımlandı. Diğer sosyalist ve kapitalist ülkeler işçi sınıfı partileri de benzeri kararlar ve bildiriler yayınlıyorlar. Lenin'in 110. doğum yıldönümü nedeniyle Sofya'da «Leninizm ve Çağdaş İdeolojik Savaş» konulu bilimsel konferans düzenlendi. Bulgaristan Bilimler Akademisi'ne bağlı Çağdaş Sosyal Teoriler Enstitüsü ve diğer sosyalist ülke bilim akademilerince düzenlenen konferans derin yankılar uyandırdı. Gençler, barışsever tüm ilerici insanlık şu veya bu biçimde Lenin'in 110. doğum yıldönümü için seferber oluyor. Ülkemizdeki ilerici insanlar, gençler tüm dünyanın ilerici insanlarıyla aynı soylu duyguları paylaşıyor. «Lenin'in Yapıtlarını Oku» belgisi adı altında «İlerici Yurtsever Gençlik» Gazetesi yarışma açtı. İlerici gençler Lenin'in yapıtlarını okuyorlar, tartışıyorlar, özümliyorlar. Tek kelime ile Lenin'i öğreniyorlar. Gazetemiz, tüm ilerici insanlar ve gençler gibi Lenin'i, Lenin'in öğretisini öğrenmeyi sadece 110. doğum yıldönümü ile sınırlamıyor. Tüm bir yaşamı kapsayan, sürekli derinleşen ve yetkinleşen bir süreç olarak görüyor. Lenin'in 110. doğum yıldönümü hepimize kutlu olsun.

GENÇLİĞİN LENİNİST EĞİTİMİNDE YÖNTEM SORUNU

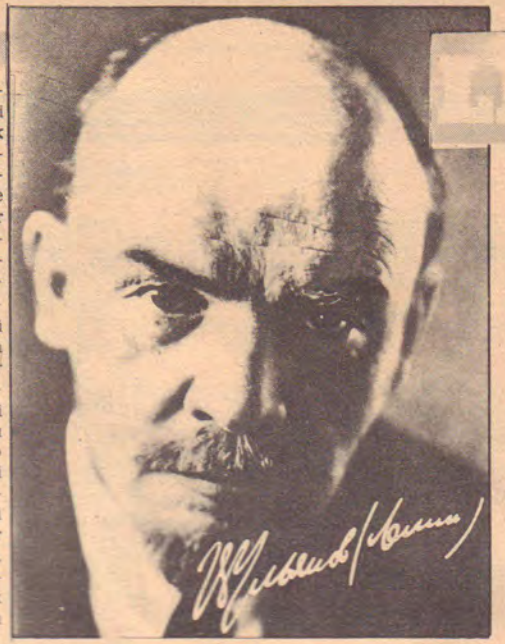
İster grup olarak yürütülen eğitim çalışmalarında olsun, isterse kendi-kendine eğitimde olsun, Marksizm-Leninizmin öğrenilmesi, en başta bir yöntem sorunu olarak karşımıza çıkar. Eğitim çalışmalarında süreklilik ve düzenlilik sağlanması için olduğu kadar, üzerinde çalışılan konunun en iyi bir biçimde öğrenilmesi ve kavranılması da doğru bir yöntemin yaratıcılıkla uygulanmasıyla, her zaman sıkı sıkıya bağlı olmuştur. Doğru bir yöntemle dayanan sistemli bir çalışma olmadan eğitimin aksatılma-dan yürütülmesi ve eğitim çalışmalarından en yararlı sonuçların alınması oldukça zordur. Hiç olmaz demiyoruz; ama bu olmadan (iyi bir yöntem) büyük zaman kaybına yol açılmış, eğitim çalışmalarının verimliliği düşürülmüş ve Marksizm-Leninizmin bütünsel olarak öğrenilip kavranılmasının olanakları azaltılmış olur.

Sonuç olarak ortaya çıkan gerçek şudur ki; yöntem sorunu, Marksizm-Leninizmi öğrenme sürecinin en temel sorunlarından birisini oluşturmaktadır. Günümüzde yöntem sorununun her alanda yürütülen çalışmaların başta gelen sorunu olduğunu ve bilim olarak geliştiğini (yöntem bilim, metodoloji) belirtelim. Eğitim çalışmalarında yöntem, bu yarıya çalışmaların nasıl yürütüleceğini, nasıl bir yol izleyeceğine ve hangi temele oturacağını belirler. Ama aynı zamanda Marksizm-Leninizmin bütünsel olarak kavranması ve bir eylem ilavuzu olarak kullanılması için nasıl bir çalışma sisteminin izlenilmesi ve nelerle dikkat edilmesi gerektiğini de kapsamı içine alır.

Böylece, eğitim çalışmalarında düzenli bir zaman ayarlamasından, elverişli çalışma koşullarının yaratılmasından, temel bir eğitim sisteminin oluşturulmasından, bunun somut programlar temelinde uygulanmasından; gerekli kaynakların seçiminden, bu kaynakların nasıl kullanılması gerektiğinden; kolektif eğitimin kişisel eğitimle bütünleştirilmesine kadar varan geniş bir alana yayılır. Bütün bunlardan dolayı, doğru bir yöntemin, eğitim çalışmalarının istenilen düzeyde yürütülebilmesinin ve başarısının temel koşulunu oluşturduğunu söyleyebiliriz.

Peki, doğru bir yöntem nedir? Böylesi bir yöntem neleri temel almalı, amaçları ne olmalıdır? Bunun için ne yapılmalı, hangi noktalara dikkat edilmelidir?

Bugün uluslararası işçi sınıfı hareketinin bütün müfrezelerinin eğitim düzeylerinin temelinde Marksist-Leninist teorinin öğrenilmesinin sürekli kullanımını, öğrenilenlerin geliştirilmesini güvence altına alan ardıcılık ve süreklilik ilkeleri yatmaktadır. Bu ilkeler, birincisi; Marksizm-Leninizmi öğrenmenin tüm bir yaşamı içine alan bir süreç olduğunu, ikincisi; Marksizm-Leninizmi öyle rasgele değil, belirli bilgi ve eğitim düzeylerinden başlayarak birbirini tamamlayan biçimlerde iyice öğrenmesini hedef alan bir sistemi ifade eder. Buna göre doğru bir yöntem, Marksizm-Leninizmin öğrenilmesinde bütünlük ve devamlılık sağlamayı temel almalı; Marksizm-Leninizmi-felsefe, ekonomi-politik, bilimsel komünizm temelleri bakımından, derinden, amaçlı ve yaratıcı bir biçimde iyice öğrenilmesini ve kavranmasını hedef almalı, ayrıca devrimci teorinin eylemlere bir kılavuz olarak kullanılmasının öğretilmesini gözetmelidir. Bu temelde eğitimimiz örgütlü olmalıdır. Belirli bir örgütlenme olmaksızın hiç bir şeyin yapılamayacağı gerçeği eğitim için de geçerlidir. İkincisi, eğitimimiz merkezli bir yapıya oturmali ve disiplinli yürütülmelidir. Üçüncüsü, çalışmalarımız kolektif bir temele oturmalı, kişisel olarak yürüttüğümüz çalışmalarımızla birleştirilmelidir. Dördüncü olarak, çalışmalarımızı mutlaka belirli bir program içinde yürütmeliyiz.

EĞİTİM PROGRAMININ TEMELİ: MARKSİZM-LENİNİZMİN ÜÇ ANA BİLEŞENİ TEMELİNDE ÖĞRENİLMESİ

Marksizm-Leninizmin birbirinden ayrılmayan üç ana bileşeni, yani felsefe (Diyalektik ve tarihsel materyalizm), ekonomi-politik ve bilimsel komünizm temelinde öğrenilmesi, Marksist-Leninist yöntembilimin, eğitim sistemindeki temel ilkesidir. Eğitimden en iyi ve en yararlı sonuçların elde edilebilmesi, Marksizm-Leninizmin bütünlük içerisinde öğrenilmesi ancak bu temel ilkenin uygulanmasıyla olanaklıdır. Bu ilke, tüm işçi sınıfı partilerinin eğitim sisteminin vazgeçilmez yanını oluşturmaktadır.

Kuşkusuz, gençliğin eğitim programı işçi sınıfı partilerinin eğitiminin tıpatıp aynısı olmadığı gibi, tamamen akademik bir çalışma da değildir. Ama gençliğin Leninist eğitim sistemi bunların dışında ve oldukça farklı bir biçimde de ele alınmaz. Gençliğin eğitim programı, işçi sınıfının öncüsünün yaklaşımını ve ilkelerini temel almak durumundadır. Gençliğin eğitim programı bu ilkeleri gözetken ve varolan deneyimleri, gençliğin yapısına ve düzeyine uygun

LENİN'İN GENÇLİK YILLARI

LENİN'İN ADI V

LENİZM BAYRAĞIMIZ, YAŞASIN LENİZİZM!

olarak yaratıcılıkla uygulayan bir sistemdir. Bu sistem, belirttiğimiz gibi, gençliğin yapısını ve düzeyini - özellikle gençliğin Marksizm-Leninizmi yeni yeni tanıdığını ya da devrimci öğretini hakkında genel bir bilgiye sahip olduğunu ve bu öğretini konusunda derinlemesine bir bilgiye ve yaşlı kuşakların deneyimine ihtiyacı olduğu gerçeğini her zaman gözetir. Diğer yandan, gençliğin yapısını dikkate alır görünüp Marksist-Leninist öğretini mekanik olarak basitleştiren ve bazı yönlerini atlayan yanlış yönlendirmelere dâhil olmamalıdır. Eğitimin bilimsel düzeyini düşüren ve kabaletli tutumlar, kişilere Marksizm-Leninizmin önemini küçümsemesi ve yadsınması gibi yanlış eğilimlere yol açabilir.

Marksizm-Leninizm, ancak bütünlüğü içinde kavranırsa, gerçekten bir eylem kılavuzu olabilir. Marksizm-Leninizmin üç ana bileşeni temelinde öğrenilmesinin önemi ve zorunluluğu bundan ileri gelir. Bu üç ana parçayı birbirinden koparmak, birini boşlayıp diğer bölümüne sarılmak olanaksızdır. Bir örnek vermek gerekirse; fiziği bilmeden matematiği öğrenmek olanaklıdır. Ama Marksist-Leninist felsefe olmadan dünya gelişmelerini doğru olarak kavramak ve günümüzde uluslararası işçi sınıfı hareketinin devrim için savaşımının stratejisini ve taktiklerini tam olarak öğrenmek ve özünü kavramak zordur. Kişi bilimsel komünizm üzerine geniş bilgiye sahip olsa bile, maddeci diyalektik olmadan bu bilgileri pratiğe geçirmesi ve yeni gelişmelerin eğilimlerini ve özünü kavraması düşünülemez. Bu kopmaz bağ, felsefe-ekonomi-politik ile bilimsel komünizm için aynı şekilde söz konusudur.

PRATİK YÖNTEMSSEL ÖNERİLER...

Eğitim çalışmalarında, çalışmaların düzenliliği ve verimliliği için hareket edilmesi gereken bazı önemli noktalar vardır:

1) Kollektif biçimde yürütülen eğitim, en başta kişilerin kendilerini bu işe hazırlıklı hale getirmelerini gerektirir. Bu da birinci olarak eğitimin önemi ve yasalığının bilincine varmakla olur. Kişi eğitimi yalnızca bir zorunluluk değil, aynı zamanda ertelenmez bir görev olarak kavramalıdır. İkincisi belirli bazı alışkanlıkların, okuma alışkanlığının kazanılması, araştırma ve öğrenmeye ilginin artırılması gerekir. Bu açıdan günlük yayınlar, periyodik gazete ve dergiler, roman, makale gibi yayınlar önemli bir işleve sahiptir.

2) Ancak sadece ilginin olması ve belirli alışkanlıkların kazanılması da yetmez. Bu ilgiyi sürekli kılmak, canlı tutmak gerekir. Bunun için eğitim çalışmalarının aralıkları çok uzun tutulmamalı ve sürekli aksamalarda yol verilmemelidir. Ayrıca çalışmaların zenginleştirilmesi, tartışma ortamı yaratmak ve daha verimli kılmak, düzeyini ve temposunu düşürmemek gerekir. Eğer aksaklık ve eksiklikleri sistemleştirirsek, eğer canlı ve sıcak bir ortam yaratamazsak ve

çalışmalardan yararlı sonuçlar elde etmezsek, eğitime olan ilginin ve gereksinimin azalması kaçınılmaz olur.

3) Hazırlık dönemi için, hem pratik bilgilerin elde edilmesi ve hem de nelere dikkat edilmesinin öğrenilmesi açısından eğitimle ilgili yapıtları okumakta yarar vardır. Bunlar arasında Kclinin'in «Devrimci Eğitim-Devrimci Ahlak», N. Krupskaya'nın «Eğitim Üzerine» (her ikisi de Ser Yayınlarından çıkmıştır), Konuk Yayınlarından çıkan «Gençlik Üzerine» (özellikle Volkov'un Düşünme Eğitimi başlıklı makalesi), Lenin'in «Eğitim Politikası ve Pedagoji» adlı kitaplarını sayabiliriz.

4) Doğaldır ki; salt kollektif eğitim tek başına herşeyi çözmez, yeterli olamaz. Ancak kişinin kendi çabası ve kendi öz eğitimi de geliştirmesiyle de, kollektif eğitimin gerçekten yararlı sonuçları olabilir ve kişi kendisi ni teorik ve ideolojik bakımdan donatabilir. Diğer yandan kollektif ve örgütlü bir çalışmanın yol göstericiliği ve denetimi olmaksızın kendi kendine eğitimin tümüyle doğru, sağlıklı ve verimli olamayacağını akıldan tutmak gerekir. Kollektif çalışma-gereklere yerine getirme- insanları daima ileri götürür, konunun her yönüyle görülmesini sağlar, denetim ve disiplin mekanizmasını işletir. Bu nedenle kollektif eğitimin kendi kendine eğitimle uyumlu kılınması ve kendi kendine eğitimin kollektif eğitimle birleştirilmesi son derece önemlidir.

5) Eğitim belirli bir kitap okunarak mı; yoksa önceden bir metin hazırlanarak mı yapılmalı? Bu soru önemli bir yöntemsel sorundur.

Fakat unutulmaması gereken bir nokta vardır: Hangi yöntem izlersek izleyelim, çalışmaya geçmeden önce her konunun önceden incelenmesinin ve ön bilgiler edinilmesinin zorunluluğudur.

6) Okurken veya çalışırken nelere dikkat etmeli? Çoğu zaman, geç kalmanın verdiği bir telaşa çok acele olarak konular işlenmeye çalışılır. Eğitim çalışmalarında aceleciliğin yararı olmadığı gibi, aksine büyük zararları vardır. Onun için çalışmalarda acele etmemeli, her konu iyice kavranılarak çözümlenmelidir. Eğer konu kavranılmamışsa tekrar geriye dönüp yeniden incelenmelidir. Ayrıca yardımcı araçlardan (sözlük vb.) yararlanmaya çalışmak gerekir.

7) Eğitim çalışmalarımızda gözönünde bulundurmamız gereken bir nokta da, evrensel bir öğreti olan Marksizm-Leninizmle ülkemizdeki gelişmeler arasında bağ kurmaktır. Mümkün olan her konuyu bir de bu yönden incelemeliyiz. Bu konuda işçi sınıfı partisinin merkezi sözlü ve yazılı yayınlarına başvurabiliriz.

Marksizm-Leninizmin öğrenilmesinde göz önünde bulundurulacak temel noktalar bunlardır. Bu noktalar eğitim çalışmalarına katılanların katkılarıyla daha da genişletilebilir, derinleştirilebilir ve zenginleştirilebilir.

LENİN'İN YOLUNA BAĞLILIK

Tüm dünyada 1980 yılı Lenin Yılı olarak kutlanmaktadır.

1870 yılının 22 Nisan'ında Volga Nehri kıyısında Sibirsk (şimdiki Ulyanovsk) kasabasında doğan Lenin, 54 yıllık kısa yaşamında 45 cilt yapıt vermiş, Büyük Ekim Devrimi'nin ve Komünist Enternasyonal'in, yeni tipte parti ve gençlik örgütlenmesinin temellerini atmış olağanüstü büyük düşünür ve eylem adamıdır. Yaşadığı dönemde önemli hiç bir sorun yoktur ki Lenin'in çalışmalarının, bir parçasını oluşturmamasın, çözüm yolu gösterilmemiş olsun. Lenin adı ve davası çağımıza damgasını vurmuştur ve gidişini değiştirmiştir. O'nun yapıtları bugün milyonlarca insan tarafından okunuyorsa, yapıtları dünyada en çok basan yayınların en başında geliyorsa bu durum Lenin'in, O'nun ölmez öğretisinin büyüklüğünün ve doğruluğunun somut bir göstergesidir.

110. Doğum Yıldönümü'nde tüm ilerici insanlığın Lenin'e gösterdiği ilgi O'na şükran ve minnet duygularının, O'nun yoluna bağlılığın dile gelmesinden başka bir şey değildir. Lenin'in yoluna bağlılık, varlığını devrim davasına adanmış her insanın her gencin devrimci çalışmasının birinci ve değişmez gündem maddesidir.

Lenin'in yoluna bağlılık; Lenin'i, Lenin'in öğretisini öğrenmek, özümsemek ve kavramak çabalarını her zaman diri tutmak demektir. Örgütsel, ideolojik ve politik konuları geliştirmek, güçlendirmek, pekiştirmek utkunun anahtarına sahip olmak demektir. Gençliği devrimci perspektifte yetiştirmek, eğitmek ve işçi sınıfının saflarına, devrime kazanmak demektir. Devrim davasına sonuna kadar bağlılık, inancılı, kararlı, disiplinli atılgan fedekâr devrimciler olmak demektir. Kişisel yaşamı devrimci yaşama kopmamacasına bağlamak demektir. Sınıf düşmanlarına karşı uzlaşmaz karşıtlık, sonsuz insan ve halk sevgisi demektir. Lenin'e yaraşır bir gençlik demektir. Lenin'in adını ve öğretisini yaşatmak demektir.

Gençliğin başöğretmeni Lenin'in adı ve öğretisi çağlar boyu yaşayacaktır.

«Yetenekleriyle, derslerdeki yetkin yanıtlarıyla, Ulyanov, okulun daha ilk üç ayında, arkadaşları arasında sıvırdı, üstün, doruktaki bir öğrenci oldu. Ama, ders aralarında bile kitap okuyan türden değil... Tam tersi, koşuyor, gülüyor, benim gibi ağır çocukları harekete geçirmeye çalışıyordu. Alt sınıflardayken bile titizliğiyle tanınırdı. Örneğin, sırasında herhangi bir düzensizliğe hoşgörü göstermezdi. Defterleri bir yanda dururdu, kitapları öte yanda, kalem kutusu da ikisinin arasında.» (Dmitry Andreyev, V. Ulyanov'un lisenin ilk sınıflarından arkadaşı)

«Vladimir çocukluğunda oldukça sert huyluydu. Giderrek, bilinçlice bu eksikliğini yenmeye çalıştı ve olgunluk yıllarında sert huyluluğunu hiç, hemen hemen hiç görmedik.

«Bir ara Vladimir sigaraya başladı. Çocukluğu ve ergenliğinde pek iyi olmayan sağlığı için kaygı duyan annem, içmemesi için onu inandırmaya çalıştı. Sigaranın sağlığa zararlarıyla ilgili tüm tartışmalar sonuçsuz

kaldı, (gençler bu konuyu genellikle önemsemezler), kendisi para kazanmadığına göre, küçük de olsa ek harcanmalar için kendine izin verecek durumda olmadığını söyledi (o sıralar annemin emekli aylığıyla geçiniyorduk). Bu tartışma belirleyici oldu ve Vladimir hemen ve her zaman için sigarayı bıraktı. Annem bana bunu hoşnutsuzlukla anlatırken, bu tartışmayı, kuşkusuz, son çare olarak kullandığını da ekledi.»

«Oyunlarda her zaman başkan seçilir ve takım arkadaşlarını kayırmaya, korumaya çalışmazdı. Çok hakseverdi ve oyun sırasında kavgaya hiç izin vermezdi. Güçlü bir çocuktu ve zayıflar koruyuculuğundan yararlanırdı. Kimsenin başkasına kaba davranmamasını sağlardı. Kavgaları hoşgörmez, asla kavgalara katılmaz, bir anlaşmazlık olduğu zaman hemen oyunu durdururdu.» (Anna Ulyanova - Yelizarova, Lenin'in ablası)

«Abisinin ölümü, kuşkusuz, Lenin'i derinden etkiledi, özellikle, o zamana dek birçok şeyin üzerinde derinden düşünmüş ve devrimci

savaşım gereği sorununun çoktan çözüldü.

«Böyle olmasaydı, abisinin ölümü onu yalnızca çok üzdi, ya da en çok, abisinin yolunda yürüme istek ve kararını esinlerdi. Ama bu koşullarda, Aleksandr'ın sonu, düşüncelerini bile, bilincinin uyanıklığını, gerçekleri olduğu gibi görme, bir söz ya da yanılma ile kendini yitirmeye yeteneğini, bütün sorunları büyük bir dürüstlük ile ele alma eğilimini geliştirdi.»

(Nadejda Krupskaya, Lenin'in karısı ve silah arkadaşı)

«Öğrenci Ulyanov'u birçok kez, çeşitli gruplar içinde gördüm. Hiç kimseyle sert konuşmayan, alçakgönüllü bir delikanlı görünümündeydi. Ama, alaycı yorumları her zaman taşıdığıne koyardı. O'nu bir doğal bilimler öğrencisinin evinde, gizli bir öğrenci toplantısında anımsıyorum. Çay içerken bir tartışma sürüyordu. Vladimir İlyiç o sıralar işçilere açıklamaya başladığı Marks'ın öğretisini inandırıcı bir biçimde anlatıyordu.»

Nikolai Alexeyev, öğrenci)

DEVİRİMCİ DAVASI ÇAĞLAR BOYU YAŞASIN!

TERÖRİZMİN KARŞI-DEVİRCİ ROLÜ

Terör, nesnel olarak derinleşen kapitalizmin bunalımının bir sonucudur. 1960'lı yıllardan sonra kapitalizmin gelişmesi, tekelleşmenin hızlanması, orta katmanların, küçük-burjuvazinin yıkım sürecine yuvarlanmalarının sonucu olarak, işsizliğin geniş boyutlara ulaşması, köyden kente göç, proletarya yataklarının çevresinde biriken yarı-proleter halka, tüm bunlar, yıkıma uğrayan ve gelecek perspektifi olmayan orta katmanların ve küçük-burjuvazinin «sol» ve sağ uçlara savrulmasına yol açıyor. Faşistlerin ve «sol» terörist grupların eleman devşirdikleri kesimler işte yıkıma uğrayan bu kesimlerdir. Ne var ki, terör eylemlerini değerlendiren emperyalizmin, işbirlikçi tekelci burjuvazinin egemenliklerini sağlamlaştırma yönünde terörü etkin araçlardan birisi olarak kullandığını ve yönlendirdiğini belirtmek gerekir.

Faşist terör, MHP, ÜGD, ETKO, TİT gibi faşist cinayet odaklarından kaynaklanıyor, ve AP'nin, işbirlikçi tekelci sermayenin bu ana partisinin kanatları altında gelişiyor, güçlendiriliyor; CIA, MIT ve Kontr-Gerilla tarafından örgütlenip, ileri sürülüyor. Türkiye'deki terör çemberi bu faşist cinayet odakları aracılığıyla işbirlikçi tekelci burjuvazi tarafından çevriliyor. Kuşkusuz, bu çemberin içerisinde ipleri tümüyle burjuvazinin ellerinde olan «Leninist», «komünist», «Devrimci» gibi adları takınan «sol» görüşlü terör odakları da var. Hiç bir kitle bağları olmayan, terörü eylemlerinin tek biçimi olarak uygulayan ve amaç haline getiren bu odaklar, Avrupa'daki «yeni-sol» terör örgütlerine benzer biçimlerde örgütlenmişlerdir ve eylemleri tamamen karşı-devrime hizmet ediyor.

Ne var ki, kitle bağı olmakla birlikte, eylemlerinde terörizmi belirgin biçimde öne çıkaran küçük-burjuva «sol» gruplar da vardır. Biz bu küçük-burjuva «sol» gruplar ile birincileri birbirine karıştırmıyoruz. Ancak «sol» terörizm hangi kılığa girerse girsün, özünde karşı-devrimciliğe hizmet ettiğini açıkça söylüyoruz. «Bu tür eylemler ister doğrudan MIT ve CIA tarafından örgütlenilsin, ister inanmış teröristlerce yürütülsün, işçi sınıfının çetin bir grev savaşına girdiği, yığınların direniş potansiyelinin yükseldiği günümüzde, bu hareketi frenleyici karşı-devrimci bir rol oynuyor.» İşbirlikçi tekelci sermaye, o'nun politik temsilcileri, «sol» terör eylemlerinden alabildiğine yararlanıyor. Anti-demokratik saldırıları daha da artırmak, işçi sınıfı ve demokrasi hareketine saldırmak, anti-komünizmi, anti-Sovyetizmi körüklemek ve yığın eylemlerini gözden düşürmek, yığın eylemlerine karşı çekingenlik yaratma yolunda atlama taşı olarak kullanıyor.

«SOL» TERÖR EYLEMLERİ VE TARİHSEL DENEYİM

Çarlık Rusya'sındaki Narodnaya Volya ve Es-Er'ler (Sosyalist Devrimciler) «sol» terör eylemlerinin tipik örnekleri olarak tarihe geçmiştir. Lenin ve Bolşevik Partisi, Es-Er'lere karşı amansız bir savaşım vermişlerdir. Gerek Narodnaya Volya'nın gerekse Es-Er'lerin terörist eylemlere sürüklenmelerine yol açan yığınlardan uzaklık ve bu uzaklığın getirdiği umutsuzluk ve sabırsızlık gibi nedenler günümüz küçük-burjuva «sol» grupları içinde geçerlidir. Ancak bazı farklılıklar olduğunu da belirtmek gerekir. Narodnaya Volya'cuları terörist eylemlere sürükleyen umutsuzluk, nesnel koşulların oluşmamasının getirdiği umutsuzluktu. Fakat Es-Er'lerinki daha farklıdır ve gelişen, güçlenen, serpilmiş işçi sınıfı hareketinin ve yığın eylemlerinin gerisinde kalmanın, gelişmeleri kavrayamama, politik geri kalmışlığın, körlüğün bir ürünüdür. Yığın eylemlerinin geliştiği bir dönemde tek savaşım biçimi olarak terör eylemlerini mutlaklaştırmanın başka bir anlamı yoktur. Es-Er'lerin içine düştüğü dipsiz kuyuda günümüz küçük-burjuva «sol» grupları da debeleniyorlar.

LENİN'DE TERÖR ANLAYIŞI

Lenin terörün böylesine mutlaklaştırılmasına ve tek savaşım biçimi olarak kutanmasına karşı çıkmıştır. Ancak ilke olarak terörü reddetmemiştir. Terörü «... savaşın belirli bir zamanında, kesin savaşın varlığında, yararlı ve hatta esas mücadele olabilecek olan askeri eylem biçimlerinden birisi olarak...» değerlendirmiştir. Bir başka

yazısında «Terör hiç bir zaman günlük savaş eylemi olamaz, olsa olsa, yalnız sonuç alıcı saldırı yöntemlerinden birisi olarak işe yarar...» demiştir. Lenin'in bu sözlerinden biz şunu anlıyoruz: Bir terör eyleminin haklı olabilmesi için devrimci ayaklanmanın gerçekten yükseliş döneminde olması gerekir. Ancak bu da yeterli değildir. Aynı zamanda terörün devrimci ayaklanmadan bağımsız değil, tersine halkın silahlı ayaklanmasının bir parçası olması gerekir. İşçi sınıfı partileri diğer tüm durumlarda terörü kategorik olarak reddederler. Ve işçi sınıfı hareketine zarar veren yanlış bir anlayış olarak mahkum ederler.

Lenin'in terör konusundaki görüşleri devrimci şiddet üzerine söyledikleri ile uyum içindedir. İşçi sınıfının devrimci şiddet anlayışı ile küçük-burjuva devrimci şiddet anlayışı kesin hatlarla birbirinden ayrılır. Lenin «şiddetin gerekli ve yararlı olduğu durumlar bulunduğu gibi, hiç bir sonuç vermediği durumlarda vardır. Ne var ki bazı örnekler, bu ayrımın herkes tarafından kavranmadığını göstermektedir...» diyor. (Dünya Komünist Hareketi, s. 192, Konuk Yayınları) Ve şiddet konusundaki devrimci tavrı şöyle açıklıyor: «Şiddet, sömürülen kitlelerden, emekçilerden kaynaklanıyorsa ve sömürücülere karşı yönelmişse, evet biz bu şiddetin taraftarıyız.» (a.g.e, s. 190). Genel olarak şiddeti mutlaklaştıran küçük-burjuva «sol»cularının sefaletini Lenin'in «Gerici şiddet devrimci şiddetten ayrıran koşulları tahlil etmeden, genel olarak şiddetten söz etmek, ya devrime sırt çeviren, rahatına düşkün burjuvazinin işidir; ya da basit bir şekilde, başkalarını bilgiçe aldatmaktır.» (a.g.e, s. 189) sözlerinde açıklıkla görüyoruz. Üstelik Lenin şiddeti her zaman silahlı savaşım ile özdeşleştirmemiş, yığınların devrimci savaşımının tüm biçimlerinin içinde şiddet ögesi taşıdığını açıklamıştır.

KÜÇÜK-BURJUVA «SOL»CULARI TERÖRÜ, ŞİDDETİ NEDEN MUTLAKLAŞTIRIR?

Küçük-burjuva «sol»cuları toplumsal olayları değerlendirmelerinde, sosyal ve ekonomik koşulları çoğu zaman irdelemek gereğini bile duymuyorlar, yüzeysel bir yaklaşımla yetiniyorlar. Onlar şöyle bir anlayışa sürükleniyorlar: Madem ki burjuvazi zorla, şiddetle halkı eziyor, egemenliğini sürdürüyor, o halde ezilen, horlanan yığınları harekete geçirebilmenin tek yolu şiddettir, terördür. Bu basit mantık yeni bir şey değildir. Es-Er'ler de bu yoldan geçtiler. Teröre, egemen güçleri dağıtıcı, ezilen sınıfları örgütleyici, harekete geçirici, ajitasyon ve propaganda işlevleri yüklediler. Es-Er'lerin görüşlerinin yanlışlığını tarih gösterdi. Lenin'in, Bolşevik Partisi'nin kesin, ilkel, ardıcıl savaşımı, terörü mutlaklaştıran görüşleri tuzla buz etti. Teröristleri yığınlar içindeki disiplinli, özverili ama zorunlu savaşımı yadsıdıkları için mahkum ettiler. Bunu, gerçek çıkış yolu olan yığınları kazanarak, yığınları harekete geçirerek, somut koşulları veri kabul edip, silahlı ayaklanma da dahil tüm savaşım biçimlerini yaratıcılıkla birleştirerek başardılar.

TERÖRİZME KARŞI SAVAŞ ZORUNLUDUR

Ülkemizde de işçi sınıfının öncü politik hareketi bu yoldan yürüyor. Terörizme Marksçı-Leninci temelde, işçi sınıfının uluslararası deneyimi açısından yaklaşıyor. Terörizmin karşı-devrimci özünü vurgulayan işçi sınıfının politik hareketi, CIA'nın, MIT'in elindeki bu silahı etkisizleştirmek için işçilere, emekçilere, gençlere, aydınlara, tüm demokrasi, bağımsızlık, barış ve sosyalizm yanlısı insanlara başvuruyor. «Özellikle serüvencillğe kapılmış tüm dürüst devrimcilere sesleniyor. İşçi sınıfının örgütlü, yığınsal Leninici savaş çizgisine gelin! Size dayatılmak istenen, ya eylemsizlik, ya da terörizm ikilemine aldanmayın! Baskının, zorbalığın her türüne, örgütlü yığınsal direnişle karşı koyun! Hiç bir burjuva hükümeti halkın örgütlü bilinçli kesimine dayanmayan hiçbir alternatif, politik bunalımı çözemez. Ülkeyi esenliğe çıkaramaz!» İşçi sınıfının öncü politik hareketi, bugün ana savaşım biçiminin eylem birliği temelinde yığın savaşları olduğunu belirtiyor. Tüm güçlerin, baş düşmana; emperyalizme, işbirlikçi tekelci burjuvaziye karşı harekete geçirmelerini savunuyor ve bu uğurda savaşıyor!...

küçük-burjuva «sol»cularının yeni mesleği:

KEPENK KAPAMA

İşçi sınıfı, Marksist-Leninist öğretinin ışığında savaşımına doğru hedefler saptayabilen, bu yönde doğru savaşım biçimleri belirleyen ve geliştirebilen tek sınıftır. O bu yanı ile de tüm küçük-burjuva, «sol» ve sağ akımlardan ayrıldığı gibi tarihsel olarak burjuvazi karşısında da tek seçenektir.

«Tek başına öncüyle zafer olanaksızdır» Sol Komünizm Lenin. Sol Yay. S. 105) diyor Lenin, işçi sınıfının kendisine bağlaşıklar bulması ve güçler dengesini kendi lehine değiştirmesi yönünde savaşım vermesinin zorunluluğunu vurguluyordu. Toplumun çoğunluğunu kazanmak açısından büyük öneme sahip olan, tüm sınıfın ve yığınların kazanılması yönünde savaşım hiç şüphesiz ki, doğru bir politika temelinde doğru yöntem ve biçimlerle örüldüğünde kalıcı kazanımlar sağlar.

Tekelci kapitalizm çağında toplumun önemli bir kesimini oluşturan orta katmanların Leninici tahlil, bunları kazanabilmek için temeldir. Lenin: «Bunlar proletaryanın saflarında durmadan karakter yoksunluğu gibi, bireycilik gibi, büyük heyecanlardan umutsuzluğa geçiş gibi küçük-burjuvaziye özgü niteliklerin yer edinmesini sağlarlar.» diyor ve ekliyordu: «Bunlar kovulamaz ya da ezilemez. Bunlarla birlikte yaşamayı öğrenmek zorundayız. Bunlar ancak çok uzun, yavaş ve dikkatli çalışma yoluyla değiştirilebilir» (Lenin. «Sol» Komünizm. Sol Yay. S. 39) Lenin bu kesimlerin kazanılması için şunu zorunlu görüyordu: «Bunun için bu yığınların kendi öz siyasal deneyimleri gereklidir.» (Lenin. «Sol» Komünizm. Sol Yay. S. 105).

Tekelleşme sürecinin alabildiğine hızlandığı ülkemiz koşullarında tekelci burjuvazinin yoğun ekonomik baskısı altında toplumun dibine gelen ve hızlı bir çözüme gösteren orta katmanların işçi sınıfının yanına çekilmesinin nesnel olanaklarının genişlemesinin yanı sıra, bu kesimler burjuvazinin geleneksel etkilerinden kendiliğinden kurtulamamaktadırlar. Ancak bu süreç giderek artan bir biçimde işçi sınıfının lehine değişmektedir. Bunun en güncel örneği, işçi sınıfımız İzmir'de iki kez genel greve çıktığında yaşandı. İzmir'in bir çok semtinde kendiliğinden kepenk indiren esnaf ve zanaatkarlar işçilerle dayanışmalarını yükselttiler.

Ne var ki, küçük-burjuva «sol» gruplar, pratikte orta katmanlar üzerinde burjuvazinin etkilerine benzer sonuçlar doğuran yani, bu kesimleri işçi sınıfından uzaklaştırıcı, egemen güçlerin işçi sınıfına ve tüm demokrasi güçlerine yönelik çok yönlü saldırılarına araç

olan ters çıkışlarla bu süreci olumsuz yönde etkiliyorlar. Küçük-burjuva «sol»cularının Tarih olaylarında görülen ve egemen güçlerin Tarih direnişini ezme planlarına yolu açan provakasyonları, ülkenin değişik kentlerinde esnafa ve zanaatkara zorla kepenk kapattırarak sürdü.

Küçük-burjuva «sol»cularının eylemlerinin temel özelliği zorla dayanmasıdır ki: bu orta katmanlara yaklaşmada esas olan, onlara kendi deneyleri ile gitmek ve ikna yöntemi kullanmak biçimindeki Leninici yaklaşıma taban tabana zıttır. Küçük-burjuva «sol»cularının aynı zamanda güçsüzlüğünün de bir göstergesi olan bu zor yöntemine sarılmaları kaçınılmaz olarak pratikte ciddi tehlikelerin doğmasına yol açmakta ve geçmişte olduğu gibi burjuvazinin değişiminine su akıtmaktadır.

Küçük-burjuva «sol»cularının öncüyü yalnız bırakmaya yönelik bu türden eylemlerinin işbirlikçi tekelci burjuvazinin, orta katmanların en geri kesimleri üzerindeki geleneksel etkisini güçlendirmeye yaradığı açıktır. Küçük-burjuva «Sol»cularının bu türden ters çıkışlarının etkisiz duruma getirilmesi işbirlikçi tekelci burjuvazinin orta katmanlar üzerindeki doğrudan etkisinin giderilmesine ve giderik yıkılmasına bağlıdır. Bu nedenle orta katmanlar arasındaki çalışma, faşizmin reel bir tehlike haline geldiği, emekçi yığınlar arasındaki toplumsal hoşnutsuzluğun arttığı günümüz koşullarında ayrı bir önem kazanmaktadır. Zor ve sabırlı bir çalışmayı gerektiren orta katmanlar arasındaki çalışmada tekelere karşı olan istemlerini öne sürmek, kendi deneyleriyle yaklaşmak ve ikna yöntemini temel almak; uyulması gereken zorunlu çalışma ilkeleridir. Besbelli ki küçük-burjuva «sol»culuğunun sonucu bu çalışmayı sonuçlandıracak denli güçlü değildir. Güçlükler karşısında hemen yılan «sol»cular, kestirme eylem biçimlerini her zaman tercih etmişlerdir. Fakat kazanımlar küçük-burjuva «sol»cuları değil her zaman işçi sınıfının Leninici hareketi olmuştur.

İşçi sınıfının orta katmanları kazanmasında, ilericici yurtsever gençliğin her zaman olduğu gibi güçlü katkıları olabilir. Günlük yığın çalışmalarımızda, orta katmanlardan gelen gençler arasındaki etkinliklerimizde, bu kesimleri doğrudan ilgilendiren eylem türlerimizde, işçi sınıfına orta katmanlara yönelik politikasını ve yöntemini yaratıcılıkla uygulamasını bilmeliyiz. Ve küçük-burjuva «sol»cularının burjuvaziye yarayan dayatmalarını ajitasyon ve propaganda çalışmalarımızda canlı ve somut ve rillerle kullanmalıyız.

AMERİKA'NIN NATO'NUN KÖLELİK ZİNCİRLERİ KIRILMALIDIR!

(BAŞTARAFI 1. SAYFADA)

osyalist sisteme. Afganistan'a, İran'a, bölgemizdeki müslüman Arap halklarına karşı, ABD'nin ve NATO elebaşlarının çıkarları için topraklarımızda casusluk ve saldırı üsleri kurulmasını öngören «Siyasi İşbirliği Anlaşması» 51 CHP milletvekilinin daha önce açıkladığı gibi, ülkemizi bir nükleer mezarlığa çevirme tehlikesini içinde taşıyor. Çünkü topraklarımızdaki ABD ve NATO üslerinde yer alan nükleer silahlar bu tehlikenin ana kaynağıdır. «Sovyetler bizi nükleer mezarlığa çevirmekle tehdit etti» diye yaygarayı basanlar, bu ana tehlikeyi gözardı etmek istiyorlar. Böylelikle onlar Amerikancı, işbirlikçi niteliklerini, halkımızın can düşmanı olduklarını açığa vuruyorlar.

Yeni ikili kölelik anlaşması, sadece yaşamımızı tehdit etmiyor, bizi daha fazla açlığa sürükleyecek yeni önlemleri içeriyor. Savaş endüstrisini kurma, silahları modernize etme planlarının arkasında, silahlanmayı hızlandırmak, askeri harcamaları artırmak, böylelikle emperyalist silah tekellerine yeni kârlar sağlamak amacı yatıyor. Bunlar süregelen bunalımı daha da derinleştirecek, işsizliğin, zamların, pahalılığın dayanılmaz yükünü daha da ağırlaştıracaktır. Bu anlaşma sadece bununla da kalmıyor. Dayanılmaz yaşam koşullarını dayatanlara karşı verdiğimiz iş, ekmek ve özgürlük kavgasının utkuya ulaşmasını engellemek için ABD'nin işçilerine karışma olanağını yeniden yasallaştırıyor.

Bu anlaşma, hem Helsinki Sonuç Belgesi'ne, hem de Sovyetler Birliği ile imzaladığımız Politik Belge'ye ters düşüyor. Komşularımıza karşı, ABD'nin ve NATO'nun bölgedeki çıkarları için, ülkemize bir ileri karakol ve jandarmalık rolü yükleyen bu anlaşma, hegemonyacı «Carter doktrini» temelinde boynumuza takılan bir kölelik zinciridir. Bir avuç dolar uğruna ulusal bağımsızlığımızı pazarlayanlar, işte böylesi bir hiyanetin içerisindedirler. Ama her hiyanetin ağır bedeli bir gün mutlaka ödenecektir.

Yeni ikili kölelik anlaşmasının altını imzalayan, Bayar-Menderes despotluğu döneminde de ülkemizi NATO'ya bağlayan anlaşmayı imzalamış bulunan Dışişleri Bakanı Erkmén, gerçekleri halkımızdan gizlemek için demagoji yapıyor. Amerika'nın saldırı üslerini «Türk askeri kuruluşları» olarak yutturmaya çalışıyor. Bu anlaşmanın NATO'nun amaçlarıyla sınırlı olduğunu söylüyor, ama ABD'nin NATO'nun baş patronu olduğunu, NATO'nun emperyalizmin saldırı örgütü olduğu gerçeğini gizliyor. Ne var ki, toplumun giderek genişleyen kesimleri artık gerçekleri görüyorlar. ABD emperyalizmine karşı verilen savaşımın, NATO'ya karşı verilen savaşımından ayrılmadığını biliyorlar. Bu nedenle NATO'nun 31. kuruluş yıldönümünde yapılan gösterilerde, yığinsal çıkışlarda baş belgiler arasında «NATO'ya Hayır», «İkili Kölelik Anlaşması Yırtılmalıdır», «Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi» belgilerinin yer alması bir rastlantı değildir. Birlik Dayanışma, TIP, TSİP, Kürt devrimci demokratlarının NATO'ya karşı çıkışlarda biraraya gelmesi, CHP'li 51 parlamenterin, ABD ve NATO üslerinin ülkemizi bir nükleer mezarlığa dönüştürebileceğini belirtmesi, «Okyanus ötesindekilerin çıkarlarını korumak için, bölgemizde çıkacak bir savaşta, Amerikan emperyalizmine ısınma olanağı verilmemesi» gerektiğini açıklaması, tüm bunlar, ölüm üslerine, NATO'ya karşı eylem birliği platformunun oluşmakta olduğunu göstermektedir. Yeni ikili kölelik anlaşmasına karşı, yığinsal savaşım işte bu temele dayanmaktadır. Ayrıca MSP sözcülerinin bu anlaşmanın parlamentoda onaylanmasına karşı çıkışlarını açıklamaları, bu savaşımın parlamentoya da geniş bir ölçüde yansiyebileceğini ortaya koymaktadır. Görev parlamento içindeki ve dışındaki savaşımı birleştirerek, yeni ikili kölelik anlaşmasının yırtılmasını sağlamaktır. İşçi sınıfımızın politik hareketi bu yolu gösteriyor.

Yurtsever güçler, tüm emekçiler, gençler! İşçi sınıfımızın sesine kulak verin! Çocuklarımızın, yakınlarımızın, halkımızın geleceğini düşünen tüm namuslu insanlar! en kutsal hakkımız olan yaşama hakkımızı savunalım! Amerikan emperyalizminin, NATO'nun kölelik zincirini kıralım! Ulusal bağımsızlığımız için bir idam kararı niteliği taşıyan bu anlaşmayı yırtalım!

FİLİSTİN ÖĞRENCİLERİ TÜRKİYE GENÇLİĞİNİ DESTEKLİYOR

(BAŞTARAFI 1. SAYFADA)

tin halkı ve gençliğine karşı emperyalist-siyonist ve gerici saldırıların yoğunlaştığı belirtilerek şöyle deniyor: «...Tüm Filistin öğrencileri adına, emperyalizme, siyonizme ve bölgesel gericiliğe karşı savaşımınızda sizinle omuz omuza savaşıyoruz. Halkınız ve öğrencilerinizin, bağımsızlık, özgürlük, demokrasi ve toplumsal ilerleme için yürüttüğü kahramanca savaşımından gurur duyuyoruz.»

FRANSA GENÇLİĞİNİN ETKİN DAYANIŞMASI

(BAŞTARAFI 1. SAYFADA)

ler Birliği, KNE ve EDON gençlik örgütlerinin temsilcileri katılmışlar, Türkiye'de demokratik güçlere ve özel olarak gençliğe yönelik artan faşist saldırıları kınayarak, Türkiye gençliği ile dayanışmalarını açıklamışlardır. Son olarak, bu ülkede Uluslararası Öğrenciler Birliği'nin «Türkiye'de neofaşist saldırılar durdurulsun» adlı kampanyaya da yığinsal bir katılım olmaktadır.

devam...devam...devam...devam...devam...devam...

MİLLİ GÜVENLİK DERSLERİ KİMLERE HİZMET EDİYOR

(BAŞTARAFI 1. SAYFADA)

Ne var ki, ilk ve orta öğrenime milli güvenlik derslerinin konulmasının kararlaştırılması, militarizme ve şövenizme yeni bir boyut kazandırılmak istendiğini ortaya koyuyor. Militarizm ve şövenizm tırmandırılıyor. Devlet tekel kapitalizme özgü belirtilerin güçlendiği, egemenliğin artan ölçüde bir avuç işbirlikçi tekelci grubun elinde toplandığı, silahlanmanın hızlandırıldığı koşullarda, politik zorbalığın her alanda öne çıkartılması, buna bağlı olarak militarizmin ve şövenizmin tırmandırılması, kuşkusuz bir rastlantı olarak kabul edilemez.

Egemen çevreler bu güzel yurdumuzu bir kışlaya çevirmeye çalışıyorlar. Böylelikle onlar, aynı zamanda emperyalizmin bölgedeki hegemonyacı amaçları için bir atlama tahtası, ileri bir karakol yaratmayı düşünüyorlar. Ekonominin askerileştirilmesi, silah montaj işletmeciliğinin geliştirilmesiyle, ekonominin uluslararası silah tekellerine bağlanması yolundaki girişimler, İran ve Afganistan devrimleriyle bölgedeki konumları sarsılan emperyalizmin saldırgan kollarının hegemonyacı amaçlarından ayrı değildir. Onlar, ülkemizi, ateş kusan silahları bölge halklarına çevrili bir savaş makinesine çevirmek istiyorlar. Militarizm ve şövenizmin tırmandırılması bu temelden kaynaklanıyor. Milli güvenlik derslerinin ilk ve orta öğretime dayatılması böylesi bir amaçla hizmet ediyor. Körpe beyinleri insanlık dışı, halk düşmanı bu amaçları doğrultusunda zehirlemeye çalışıyorlar. Ve bu amaçları doğrultusunda «Türk gençliğinde doğal olarak bulunan Milli güvenlik bilincini topyekün harbin amaçlarına göre pekiştirmekten» söz ediyorlar. «Topyekün harp doktrini» Hitler faşistlerinin ileri sürdüğü azgınlıktır. Militarizm ve şövenizm doktrindir. Bu doktrin sonucunu tüm dünya halkları Nazi Almanyası örneğiyle çok iyi bilmektedir. İşte ülkemizin gençleri ve çocukları böylesine bir ulusal intihar topunun ağına sürülmek istenmektedir.

İntihar topunun ağına sürülmek, emperyalizmin ve işbirlikçilerinin çıkarları doğrultusunda kırılmamak için militarizme, şövenizme, bunların propaganda aracı olan milli güvenlik derslerine karşı çıkmak, bu doğrultuda anti-militarist, anti-şövenist tüm gençliği kucaklayacak bir eylem platformu geliştirmek, gençliğin ezici çoğunluğunu bu konuma çekmek, demokratik güçlerle sağlam, sıkı, somut dayanışma bağlarını kurmak görevi önümüzde duruyor. Bu savaşımımızda gerici, faşist, maocu çevrelerin demagojilerini demaske etmek zorundayız.

İKTİDARIN GENÇLİK DÜŞMANI POLİTİKASINA KARŞI BİRLEŞ!

(BAŞTARAFI 1. SAYFADA)

ın üzerinde polisler, panzerler sürülmektedir. Bugün gençliğin değil, öğrenim kurumlarında, hiç bir yerleşim ve üretim alanında can güvenliği yoktur. % 50'lik devalüasyona, % 100'ü geçen fiyat artışlarına karşılık burslar, krediler olduğu yerde saymaktadır. Yurtlar kışla olarak kullanılmaktadır. Kullanılmayanlarında yatak sayıları giderek azalıyor. Yurtlar basılmakta, gençler yığinsal olarak gözaltına alınmakta, günlerce gözaltında kalmaktadırlar. Okullara girmek yurttaşına çıkmaktan daha zor hale gelmiştir. Emekçi gençliği yakından ilgilendiren asgari ücret sorunu askıya alınmıştır.

Demirel iktidarının son uygulamalarından sonra değil okumak, yaşamak bile gençlik için aslanın ağızındadır. Üniversite sınıflarına yine yüzbinlerce genç katılacaktır ve işsizler ordusuna yüzbinlerce genç eklenecektir. İşsizlik, yüksek öğrenim görmüş gençler içinde kapıda tehliktir.

Gençlik düşmanı bu politikaya karşı tüm gençlik güçlerinin birlikte hareket etmesinden, eylem birliği temelinde akademik demokratik, ekonomik savaşımın yükseltilmesinden başka bir yol yoktur. Can güvenliği, öğrenim özgürlüğü, kredilerin yükseltilmesi, demokratik eğitim, yurtların sayısının artırılması, mevcut yurtların kapasitesinin genişletilmesi, insanca yaşama koşullarının sağlanması, Öğrenci Temsilciliği Konseylerinin (ÖTK) yaşama geçirilmesi, gerici disiplin yönetmeliklerinin de-

mokratikleştirilmesi kitap fiyatlarının ucuzlatılması, üniversitelerde kantinlerin açılması, ucuz ve kaliteli yemek verilmesi, eşit işe eşit ücret sağlanması, asgari ücretin artan yaşam pahalılığını göğüsleyecek bir oranda saptanması vb. sorunlar tüm gençliğin yakıcı sorunlarıdır. Ve ortak sorunlarımızı çözebilme-

miz ortak savaşımımızı yükseltmekten, gençliğin akademik, demokratik, ekonomik savaşımını genel demokrasi savaşımına bağlamaktan geçmektedir.

İktidarın gençlik düşmanı politikasına karşı tüm anti-faşist gençlik güçleri birlesin! Demokratik güçler, anti-faşist gençliğin savaşımıyla dayanışmanızı güçlendirin!

GREVCİ İŞÇİLERLE DAYANIŞMA BAYRAĞINI YÜKSELT!

(BAŞTARAFI 1. SAYFADA)

neliyor. Çünkü egemen güçlerin ekonomik ve politik önlemleri bir bütündür. Ve savaş tüm bu önlemlere karşı yönelmek zorundadır. Bu nedenle temel ekonomik istemlerden kaynaklanan işçi sınıfımızın bu savaşta içinde bulunduğumuz koşullarda politik bir içerik kazanıyor. İşte, patronları, onların sözcülerini ve usaklarını korkutan da budur. Bunun için onlar işçi sınıfımıza, onun toplu grev savaşına, bu savaşın başını çeken sınıf ve kitle sendikacılığına, öncü politik gücüne karşı azgınca saldırıyor.

İşbirlikçi tekelci burjuvazinin, MESS'lerin, Koç'ların, Sabancı'ların yönelttiği bu saldırılara karşı işçi sınıfıyla, onun haklı grev savaşıyla dayanışma bayrağını yükseltmek tüm demokrasi güçlerinin, bu arada ilerici yurtsever gençliğin dirimsel bir görevi olarak öne çıkıyor. Böylesine bir dayanışma, işçi sınıfımızın bu haklı grevleri çevresinde demokrasi savaşımının yeniden örülmesini, safların daha da sıklaştırılmasını olanaklı kılacaktır. Onbinlerce işçinin grev alanlarına çıkması, katılan yeni işçilerle grev dalgalarının büyümesi, demokrasi güçlerinin grevci işçilerle dayanışmasının yükseltilmesi, tüm bunlar işbirlikçi tekelci burjuvazinin, halkımıza yönelttiği saldırıların göğüslenip püskürtülmesinde temel dayanak olabilir. Güncel görev bu temel dayanağı güçlendirmektir.

İşçi-gençlik dayanışmasının en güzel örneklerini vermiş olan ilerici yurtsever gençler, grev silahını kullanan işçilerle dayanışma bayrağının yükseltilmesinde daha yaratıcı, daha etkin, daha girişken olmalıdırlar. Bu bağımsızlık, demokrasi, acı ve toplumsal ilerleme savaşına olduğu kadar, gençlik hareketine de yeni bir güç katacaktır.

İKİ ANA GÖREV

(BAŞTARAFI 1. SAYFADA)

gelecek, tanıyıp, sinayarak pekiştir. Bunun için anti-faşist gençlik yığınlarını eylem alanlarında daha fazla biraraya getirmek zorunludur. Buna bağlı olarak, eylem birliğinin yukarıdan aşağıya her düzeyde, her birimde gelişmesini sağlamak gerekir. Çok yönlü gelişen eylem birliğinin farklı yönlerini karşı karşıya getirmek, ustalıkla birbirine uyumlu kılma ve birleştirmek için azami özen gösterilmelidir.

Baskı ve terör koşulları altında bulunan Türkiye gençliğiyle uluslararası dayanışma yükseliyor. 13-21 Mart tarihleri arasında, ilerici gençlerin konduğu Türkiye'den İG'D'nin üyesi bulunduğu DDGF ve UOB temsilcilerinin ve Fransa, Federal Almanya ile Yunanistan gençlik yayın organlarından gazetecilerin ülkemizi ziyaret etmeleri, bu konuda yeni acınmlar sunacak niteliktedir. En son olarak, Kıbrıs'ta biraraya gelen gençlik ve öğrenci örgütlerinin, Filistin öğrencilerinin savaşkan örgütünün ve Paris'te t'p toplantı yapan çeşitli ülkelerin ilerici gençlerinin dayanışma mesajları ve etkinlikleri bunu gösteriyor. Uluslararası dayanışma, anti-faşist gençliğin eylem birliğini de derinden etkiliyor, olumlu gelişmesini sağlıyor. Kuşkusuz, ulusal düzeydeki eylem birliğiyle, uluslararası dayanışma olanındaki etkinlikleri, birbirini güçlendirecek biçimde birleştirmek zorundayız. Böylesine bir olanağı ve yeteneği gösterecek güç her zaman olduğu gibi en başta ilerici gençlerdir. Fakat diğer gençlik kesimlerinin de bu konuda yapacakları çok şey vardır. Uluslararası etkinliklere gösterdikleri ilgiyi, ulusal düzeydeki etkinliklere de göstermeli, bu konuda daha etkin ve girişken olmalıdırlar. Unutmamak gerekir ki, eylem birliği güçlendirildiği ölçüde uluslararası etkinliklere katılım güçlenir ve bunun eylem birliğine olan etkisi artırılabilir. Ulusal ve uluslararası düzeydeki eylem birliği etkinliklerinin bu karşılıklı etkileşimi sağlanmadan, anti-faşist gençliğin eylem birliğini ilkel, kalıcı, sürekli bir temele oturtmak olanaksızdır.

DÜNYA GENÇLİĞİNİN TEMSİLCİLERİ TÜRKİYE'DE!

yapılan görüşmelerde, konuk heyete, bu partiler üzerine bilgi verildi, ülkemizin içinde bulunduğu durumu nasıl değerlendirdikleri açıklandı ve demokrasi güçlerinin önünde duran görevler belirtildi. İlerici gençler, genç öncüler, sosyalist gençler ve devrimci demokrat gençlerin temsilcileriyle yapılan toplantıda, gençliğin eylem birliği ve bu yolda çıkan sorunlar üzerinde duruldu. İstanbul Barosu'nu ziyaret eden konuklar, Türkiye demokrasi güçlerine yöneltilen anti-demokratik baskılar, yasadışı uygulamalar ve 141-142. maddeler üzerine, Baro'nun görüşlerini aldılar. Barış Derneği'yle yapılan görüşmede ikili kölelik anlaşmaları, ülkemizdeki atom üsleri ve son günlerde sözü edilen «Rogers» planı üzerine, Türkiye barışsever güçlerinin görüşleri açıklandı. Özellikle, NATO'nun Batı Avrupa'ya yeni nükleer füzeler yerleştirme girişimlerinde bulunduğu bu aşamada, barış savaşının önemi vurgulandı. İlerici kadın hareketinin bir temsilcisiyle yapılan görüşmede, ülkemizde kadınların durumu ve gündün güne gelişen ilerici kadın hareketi üzerine konuklara bilgi verildi. 16 Mart'ta, çocukları ve eşleri faşistler tarafından öldürülen ilerici kadınlarla bir toplantı yapıldı. Toplantıda, faşist katillerin çoğunun yakalanmadığı, yakalananların ise kaçırıldığı belirtildi, can güvenliğinin sağlanması yolunda ilk adımın başta MHP olmak üzere tüm faşist odakların kapatılması olduğu vurgulandı.

Boğaziçi Üniversitesi ilerici, demokrat öğrenci kitlesinin, 16 Mart nedeniyle düzenlediği toplantıya, konuk heyet de katıldı. UÖB temsilcisi, örgütünün 16 Mart bildirisini okudu. Toplantıda, yeni 16 Mart'ların engellenmesi için, öğrenci gençliğin antifaşist savaşımının önemi vurgulandı. Maden-İş Sendikası temsilcileriyle yapılan görüşmelerde, ülkemizde işçi sınıfının yaşam koşulları üzerine bilgi verildi, son toplu sözleşmelerdeki gelişmeler ve Maden-İş Sendikası'nın aldığı grev kararlarının nedenleri, amaçları açıklandı. İlerici basının temsilcileriyle yapılan toplantıda ülkemizde basın özgürlüğünün ayaklar altına alındığı, hemen tüm ilerici yayın organlarının kapatıldığı, sorumluları hak-

kinda ağır hapis cezaları istendiği belirtildi, ilerici basına yöneltilen antidemokratik baskılar kınandı. Ankara'da, CHP'li parlamenterlerle ve CHP Gençlik Kolları Genel Merkezi yöneticileriyle görüşüldü. CHP'li parlamenterler konuklara, ülkemizde demokrasi güçlerine yönelen saldırılar, işbaşındaki hükümetin kitle iletişim araçları ve özellikle TRT üzerindeki denetimi, televizyon programlarında gerçeklerin çarpıtılması üzerine düşüncelerini açıkladılar. CHP Gençlik Kolları Genel Merkezi yöneticileriyle yapılan toplantıda, ülkemizde gençliğin sorunları, özellikle işsizlik ve yurtdışında bulunan işçi çocuklarının eğitim sorunu üzerinde tartışıldı.

Son olarak ülkemizden «İlerici Yurtsever Gençlik», Federal Almanya'dan «Elan», Fransa'dan «Avant Garde» ve Yunanistan'dan «Odigidis» gazetelerinin temsilcileri bir toplantı yaparak, görüş ve deneyim alışverişinde bulundular. Toplantı, dört ülkeden gençlik gazetelerinin ortak basın açıklamasıyla noktalandı.

İlerici gençlik hareketinin temsilcilerinin yaptığı değerlendirmeye göre, uluslararası gençlik ve öğrenci hareketinin Türkiye ilerici gençliğiyle bu somut enternasyonalist dayanışması, aynı zamanda Türkiye antifaşist gençliğinin eylem birliği açısından da olumlu olanakları birlikte getirmiştir. Uluslararası etkinliklere katılım, Türkiye antifaşist gençliği için somut bir eylem birliği platformu olmakla birlikte, bunu ulusal düzeydeki etkinliklerle birleştirmenin zorunluluğu açıkça ortaya çıkmıştır.

Uluslararası gençlik ve öğrenci hareketinin, gençlik yayın organlarının temsilcilerinin ülkemizi ziyareti, Türkiye gençli-

ve öğrenci hareketinin sorunlarını, ilerici gençliğin bu uğurdaki savaşımını yakından görmeleri, Türkiye ilerici gençliğiyle olan uluslararası dayanışmanın yeni boyutlara ulaşması konusunda yeni bir açılım getireceği açıktır. DDGF ile İGD arasında imzalanan ortak deklarasyonun temel özünü de bu oluşturmaktadır.

Uluslararası dayanışma etkinlikleriyle, gençliğin anti-faşist eylem birliğini birleştirmek amacıyla programda yer alan, TSİP'in girişimde bulunduğu, ilerici gençlerin, genç öncülerin, sosyalist gençlerin, devrimci demokrat gençlerin yığınsal olarak katılacağı bir kapalı salon toplantısı (19 Mart, İstanbul), devrimci demokrat gençlerin ve daha sonra sosyalist gençlerin çekilmesi nedeniyle en son gün iptal edilmek zorunda kalmıştır. Çeşitli ülkelerden delegasyonların katıldığı uluslararası etkinliklerde her ülkenin kendi bayrağıyla katılması geleneğini «şövenizm» diye reddeden ve böylelikle diğer ülkelerden gelen komünist gençlik örgütlerinin temsilcilerine de aynı suçlamayı yönelte konumuna düşen devrimci demokrat gençlerin böylesine biçimsel görünümlere ilkesel temeller kazandırmak istemelerinin eylem birliğini ve bu temeldeki uluslararası etkinlikleri olumsuz bir biçimde etkilediğini ve bundan sonra da etkileyeceğini, dikkate alacaklarına inanmak istiyoruz. Eylem birliğini ulusal ve uluslararası düzeyde geliştirip, güçlendirmenin bu tür yaklaşımlarla değil, eylem birliği platformuna uygun ortak sorumluluk, karşılıklı güven ve anlayış yoluyla sağlanacağı açıktır. Bu konuda herkesin üzerine düşen görevler vardır ve bunların yerine getirileceğine olan inanç boşa çıkarılmamalıdır.

DDGF'NİN DAYANIŞMA BİLDİRİSİ

Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu Bürosu 16 Mart nedeniyle Türkiye gençliği ve öğrencileriyle bir dayanışma mesajı kabul etmiştir. Mesajın tam metnini aşağıda veriyoruz.

Türkiye Gençliği ve Öğrencilerinin Anti-faşist (Savaşım) Günü Nedeniyle Dayanışma Mesajı

Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu, Türkiye Gençliği ve öğrencilerinin anti-faşist (savaşım) günü dolayısıyla Türkiye demokratik ve ilerici gençliğinin gericiliğe ve baskıya karşı yürüttüğü savaşıma tam ve koşulsuz dayanışma ve desteğini açıklar.

Türkiye halkı ve gençliği demokratik hak ve özgürlüklere karşı yeni saldırılarla karşı karşıyadır. Faşizm tehlikesine yol vermemek ve ülkeyi ulusal ve toplumsal kurtuluş yoluna sokmak için çabalarını yükseltiyor. Bugünkü durum, ABD emperyalizmi ve NATO'nun tüm bölgede barışı tehlikeye sokan ülkede askeri varlıklarını geliştirme girişimleriyle daha da kötüleşmiştir. Yasaklamalara, polis'in, jandarmasının, sağcı ve öbür ultra-(sol) çetelerin saldırılarına karşı, grevler, öğrenci boykotları, gösteriler ve mitingler ülkeye yayılıyor.

DDGF üyesi Türkiye İlerici Gençler Derneği-İGD, gençliğin barış, demokrasi ve toplumsal ilerleme için savaşımında ön saf-ta yürüyor. İGD'ye konan (anti-demokratik) yasağın hemen kaldırılmasını talep ediyoruz.

Bu nedenle bütün DDGF üye örgütleri adına haklı savaşımınızla tam bir dayanışma içinde olduğumuzu bir kez daha yinel-er, sonul-utku için savaşımınızda engin başarılar dileriz.

DAYANIŞMA MESAJI

Uluslararası Öğrenciler Birliği ve 9 ulusal gençliği ve öğrenci örgütü, 16 Mart nedeniyle gönderdikleri ortak bir mesajla, Türkiye gençliği ve öğrencileriyle dayanışma içinde olduklarını açıklamışlardır. Mesaj şöyledir:

15-16 Mart tarihlerinde Lefkoşe, Kıbrıs'ta toplanan 17. Avrupa Ulusal Öğrenci Birlikleri Toplantısı 2. Hazırlık Komitesi'ne katılan aşağıdaki örgütler adına 16 Mart Türkiye öğrencileri ile dayanışma gününde, İGD'nin yasaklanmasını ve son saldırıları protesto ederek, Türkiye'de demokrasinin savunulması ve eğitimin yeniden biçimlendirilmesi için uğraşında İGD'ye en güçlü dayanışma ve desteğimizi iletiriz. ÖH (Avusturya), POFNE (Kıbrıs), UNEF (Fransa), CSC/CSUV (Çekoslovakya), DSF (Danimarka), SZSP (Polonya), SYL (Finlandiya), USI (İrlanda), SC (SSCB), UÖB.